UFO-DEBAT

ufo-nyt

SUFOI ©

30. årg. juli-sept. 1988 Nr. 3

Ny teori om Bermuda Trekanten
Sind, Krop, Ånd - og UFOer
UFO optaget på video?
Ansigtet på Mars

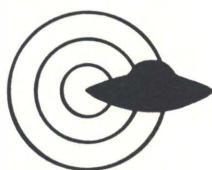
Abonnement 147 kr. årligt • Løssalg 39 kr. pr. nummer

UFO-NYT nr. 4 udkommer medio dec. 1988

Deadline for stof til nr. 4 er 1. okt.

ufo-nyt

30. årg. juli-sept. 1988 Nr. 3

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
02 24 17 02

FORSIDEN:
Prisme-formet UFO observeret i Norge af 4 personer. Læs beretningen i artiklen »Fokus på Norge« side 21.

Tegning: Stefan Harboe Andersen.

INDHOLD: SIDE

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

SATS & MONTAGE, SVENDBORG · 09 21 39 46
STANDARDTRYKKERIET, SVENDBORG

ABONNEMENT:
UFO-NYT udkommer med 4 numre årligt. Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 147,- for 1988 til giro 9117725, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.
UFO-NYT kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 40,- (ialt kr. 187,-). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

Tlf. 02 24 17 02
Normal ekspeditionstid: Kl. 18-23.

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
3) Ved et ufo-fænomen forstår vi et himmel-fænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.
4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet.**
Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.
Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

LEDER

Vi tror ikke på alt...

Af Kim Møller Hansen.

»Jeg er af den opfattelse, at 'ufo-nyt' bør være et seriøst og sagligt blad, som gennem billeder og beretninger er medvirkende til at udbrede kendskabet til ufoer og ufologien...«, skriver en læser i et brev til redaktionen. Det er vi i redaktionen helt enige i - men den øvrige del af brevet indeholder dog ikke kun rosende ord til redaktionen. Anledningen er artiklen *»Noget om ufo-forgiftning«* i *»ufo-nyt«* nr. 1, 1988, hvor Maj Hedvard åbenhjertigt fortæller, hvorledes hun overreagerede ved at se et uskyldigt nattelys (der havde en naturlig forklaring). Vores læser frygter, at denne artikel er udtryk for, at *»ufo-nyt«* nu vil skifte kurs og blive et sensationsblad. Til beroligelse kan vi dog fastslå, at dette *ikke* er tilfældet. Artiklen ser vi som et eksempel på, hvad der kan ske for enkelte mennesker. Hvis man f.eks. i en periode er psykisk ude af balance, kan et ganske uskyldigt fænomen (der ikke behøver at have noget som helst at gøre med ufoer) være dråben, der får bægeret til at flyde over.

SUFOI har nok ofte været tilbageholden med at markere sin holdning til ufo-sagen og med vilje undgået de mere okkulte kredse for ikke selv at blive til grin og sætte det gode omdømme hos bl.a. offentlige instanser over styr. Dette har til en vis grad medført en lidt uklar profil. Foreningens målsætning er ellers klar nok (se øverst til venstre i kolofonteksten), men vi har ikke altid været i stand til eller ønsket at markere denne »kritiske og seriøse synsvinkel«. Men det sker nu mere hyppigt - f.eks. gennem pressemeddelelser og foredrag og senest med SUFOIs deltagelse i »gedemarkedet« på *»Sind, Krop, Ånd«*-udstillingen i Aalborg – (se artiklen i dette nummer). Her fik SUFOI rig lejlighed til at slå sine holdninger fast!

SUFOI har kontakt med alverdens ufoorganisationer, både meget store og meget små. Nogle ønsker hjælp til at starte en forening. Andre (ofte studerende) ønsker kildemateriale til et projekt.

Dette resulterer dels i en masse korrespondance og dels i kilovis af tidsskrifter, der truer med at sprænge tidsskriftarkivets og redaktionens lokaler. Mange af bladene har travlt med at fortælle hinanden, hvem der nu er mest seriøs - i stedet for at bruge ressourcerne på at studere ufo-fænomenet. Andre blade indeholder en masse udokumenteret våsåeller bærer præg af at være nyreligiøse organer. Tilbage bliver et par håndfulde tidsskrifter og personlige kontakter, som vi kan fæste lid til. Der er således foregået en kraftig sortering, inden en udenlandsk artikel finder vej til »ufo-nyt«s læsere. Det kan selvfølgelig kaldes censur, men hellere det end at viderebringe noget vås.

Når du blader i dette nummer, vil du opdage en *aktivitetskalender*. Vi nærmer os hastigt de lange aftener, og dermed tages der hul på foredragsaktiviteterne. Dem har SUFOI mange af. Nogle foredrag arrangeres med så kort varsel, at vi ikke kan nå at annoncere i *»ufo-nyt«* eller dagspressen. Derfor er det en god ide, at ringe til SUFOIs lokale repræsentant (se i kolofonen) og høre, hvad der sker i området.

Der er kun 3 måneder til jul! Et abonnement på *»ufo-nyt«* vil være en god gave til en bekendt. Eller måske skulle du forkæle dig selv med en af SUFOIs mange udgivelser. Årbogen *»UFO-Vision«* vil være et godt udgangspunkt for vinterens læsning. Foruden masser af læsestof (bl.a. om de omstridte »hemmelige« ufo-dokumenter) er der en liste over ufo-litteraturens top-10, både dansk- og engelsk-sproget.

Observationer og offentlige arrangementer afstedkommer ofte hektisk aktivitet i foreningen. Denne aktivitet »bag kulisserne« kan sjældent direkte ses i *»ufo-nyt«* - ofte fordi, at den ikke *kan* gengives i et blad. En af disse sager kan vi (trods bladets lange produktionstid) bringe i dette nummer. Kort før deadline på dette nummer modtog SUFOIs Alarmcentral en opringning fra en mand i Lyngby. Han havde den 19. juni filmet et uidentificeret lys med sit videokamera. Hændelsen er noget af det mest spændende, vi har fået kendskab til i Danmark i de seneste år, og har helt naturligt givet grund til forøget aktivitet. Vi bringer en foreløbig rapport om filmen og vender tilbage til sagen, når den er undersøgt til bunds. □

UFO-RAPPORTER

DANMARK

Ved Torben Birkeholm

Andet kvartal af året gav få, men flere interessante observationer. En af dem ligner en sensation, der skyldes en snarrådig og hurtig observatør - men lad os tage et udvalg i rækkefølge:

Vellykket fysikforsøg!

Som det ses af listen (se observationslisten i dette nummer samt listen i nr. 2/88 side 8), var mange mennesker opmærksomme på det klare og kraftige lys fra planeten Venus, som i flere perioder kunne observeres i mange timer. Det gav anledning til flere henvendelser, som vi hurtigt kunne identificere.

I begyndelsen af april var politi og flyvevåbnets redningstjeneste nær ved at starte en større eftersøgning. Ved 11.35-tiden den 7. april blev Haderslev politi alarmeret af en pensionist i 6510 Gram. Han havde set en cigarformet, ballonlignende genstand flyve langsomt mod vest. Han troede, at det var et ufo, og efter et minuts tid kom der pludselig sort røg til syne, hvorefter genstanden eksploderede og styrtede til jorden.

Politiet sendte en patruljevogn af sted og kontaktede Meteorologisk Institut og en række flyvestationer, der normalt sender vejrballoner op. Ingen savnede en ballon, og man lovede at sende et fly ind over området ved først givne lejlighed.

Flyvevåbnet nåede dog aldrig at sende flyet til Sønderjylland. To timer efter alarmen fik politiet en meddelelse om, at ballonen kunne være opsendt fra Gram skole som led i et fysikforsøg!

Det viste sig, at en klasse havde opsendt nogle varmluftsballoner af silkepapir. Under hver ballon var ophængt en staniolbakke med brændende spritabletter, og eleverne kunne ikke holde dem med styrelinerne. Én af dem nåede altså langt, inden den brændte og styrtede ned. Det er både farligt og ulovligt, men politiet tog det fra den muntre side: *»Det var i hvert fald et vellykket fysikforsøg!«* konstaterede vagthavende (Vestkysten, 8. april 1988).

Enkelte andre observationer fra april undersøges endnu, men flere af dem tyder på at være fly eller andre kendte fænomener.

Maj måned gav ikke mange henvendelser, mens juni blev den interessante periode. Der kom et par ældre observationer ind, men den 19. juni skete der noget helt usædvanligt:

UFO optaget på video?!

Ca. klokken 02.10 natten til søndag, den 19. juni, kørte et ægtepar fra Hørsholm til Lyngby. De kørte ad motorvejen til Klampenborgvej og drejede til venstre ad Hjortekærsvej. Her fik de øje på et rundt lys ret forude, meget lavt på himlen. De kunne ikke bedømme afstanden, men det blågule lys fyldte det halve af fuldmånen på himlen i nordlig retning.

Manden drejede hurtigt til højre ad Trongårdsvej og standsede bilen. Han var kommet i tanker om sit videokamera (Panasonic M7), der lå i bagagerummet. Fra førersædet åbnede han bagklappen og fik på et øjeblik kameraet indstillet til udendørsoptagelse. Manden skønner, at der højst gik et minut, fra de fik øje på lyset, til han begyndte at filme.

To minutters optagelse

Da lyset forsvandt efter præcis 2 minutters video-optagelse, har de altså iagttaget lysfænomenet i ca. 3 minutter.

Hustruen blev siddende i bilen under hele observationen.

Lyset bevægede sig langsomt med jævn hastighed i øst-sydøstlig retning, indtil det forsvandt bag træer. Undervejs passerede det *bag* en elmast, og det ses tydeligt på optagelsen, at elmasten helt dækker lyset.

Ifølge rapporten var lysfænomenet cirkelrundt, lidt fladt foroven, og syntes at have et »hak« i bunden.

Langtidseksponering lavet ved affotograferingen af TV-skærmen.
Fotosag 1988-06-19-207. Eftertryk kun efter skriftlig aftale med redaktøren.

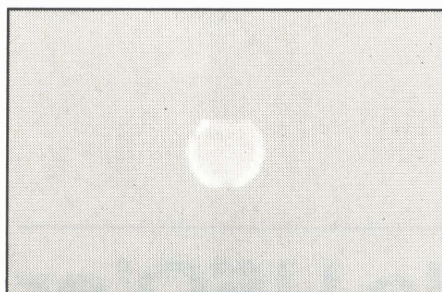
Det runde midterfelt lyste diffust, regelmæssigt pulserende, omgivet af et ringformet, roligt gult lys. I det stille og klare vejr hørtes ingen lyd fra lysfænomenet. Meteorologisk Institut oplyser i øvrigt, at en måling lørdag aften den 18. juni, kl. 23, angav en vind på 5-6 meter i sekundet fra VNV.

SUFOI alarmeret

Inden for et døgn efter episoden kontaktede manden SUFOIs alarmcentral, hvor Ole J. Knudsen straks iværksatte en række undersøgelser.

En kontakt til de militære myndigheder viste, at der ikke var militær flyaktivitet i området, mens spørgsmålet om civilfly ikke er afklaret i skrivende stund.

To erfarne rapportoptagere fra SUFOI besøgte observationsstedet og interviewede de to vidner få dage efter hændelsen. Samtidig fik de lejlighed til at gennemse videooptagelsen og få en kopi med hjem. Denne kopi er siden gennemset i SUFOIs fotoafdeling, og er sendt videre til militære fotoeksperter på Flyvestation Karup for udtalelse. Sagen efterforskes i øjeblikket. □

To still-billeder fra videofilmen affotograferet fra TV-skærmen. På den øverste optagelse ses fænomenets karakteristiske form - en »flad« top og et »hak« i bunden. Den originale videooptagelse er i farver. Lysfænomenet skifter hele tiden størrelse og skarphed - det skyldes sandsynligvis kameraets autofocus m.m., hvilket undersøges i øjeblikket.
Fotosag 1988-06-19-207. Eftertryk kun efter skriftlig aftale med redaktøren.

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. maj til 30. juni 1988

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr. og bynavn)	Antal obs.	Farver	Evt. identifikation
30.03.81	ca. 00.45 DST	10 min.	4000 Roskilde	1	hvid	
12.10.87	21.15 DNT	30 min.	3080 Tikøb	2		
?.12.87	aften	5-7 min.	4230 Skælskør	2	hvid	
12.03.88	09.30 DNT	30 sek.	2730 Herlev	2	rød, blå	fly
05.05.88	20.10 DST	30 sek.	3140 Ålsgårde	1	sølvgrå	
22.05.88	00.30 DST	30 sek.	2730 Herlev	2	gullig	satellit
05.06.88			2840 Holte	2		
19.06.88	02.10 DST	3 min.	2800 Lyngby	2	gul	

(Observationsstederne vil være plottet ind på Danmarkskortet i næste nr.)

Gå ikke glip af UFO-NYT årgang 1989.
Forny dit abonnement i god tid.
Prisen er kun kr. 157,00 for årgang 1989.
Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25.
Alle abonnenter får automatisk tilsendt et girokort inden årets udgang.

— — — — — — —

Læs i næste nummer om bl.a.:
Spændende sager fra SUFOIs Fotoarkiv
Nyt om den australske familie Knowles ufo-oplevelse
Argentinsk nærobservation af 3. grad

UFO-STYRT

Nedstyrtede UFO'er – nej

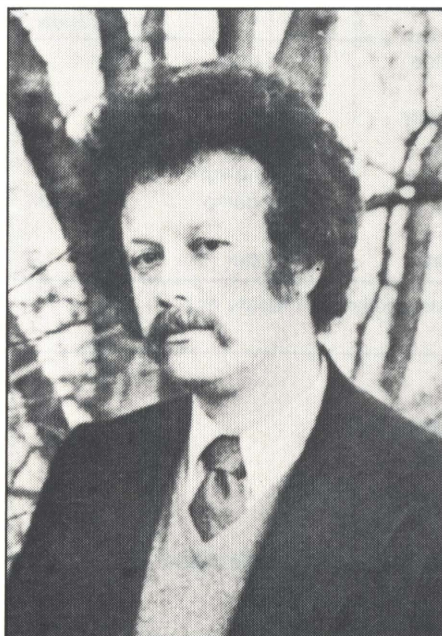
Af David M. Jacobs.

De ufo-forskere, der interesserer sig for rygterne om de nedstyrtede ufoer, har en vis tilbøjelighed til at se på sagen, som om den var et klassisk ufo-problem. De har indsamlet vidneudsagn, beedigede skriftlige erklæringer, fotografier og andre former for beviser på, at der er styrtet ufoer ned. Men dette er ikke et ufo-problem, det er noget helt andet. Et nedstyrtet ufo repræsenterer et skarpt afgrænset problem. Et nedstyrtet og fundet objekt er et »beviseligt« forhold. Fremlæg et ufo eller et stykke af det; mindre kan ikke gøre det. En mundtlig beretning kan ikke accepteres. Den bemærkelsesværdige påstand, at et ufo er styrtet ned, stiller store krav til bevisførelsen.

Lad os, til trods for det ovennævnte, antage, at et ufo styrtede ned et eller andet sted i den sydvestlige del af USA engang i 1947. Militæret fandt det, løste problemerne med at transportere det til en militærbase og havde held med at lægge en ring af hemmelighedskræmmeri omkring hændelsen. Hvis dette skete, er jeg sikker på, at det følgende automatisk ville have fundet sted.

Selv om ufoet tilsyneladende ikke havde udvist fjendtlige handlinger, og besætningens hensigter var ukendte, havde det krænket det amerikanske luftrum. Da militærets og regeringens forfatningsmæssige mission er at beskytte USA, ville regeringen være nødt til at antage, at objektet kunne have fjendtlige hensigter. Tro ikke dette var en overilet handling, der ville bringe USAs sikkerhed i fare. Alle beslutninger og handlinger ville være baserede på den formodning, at det nedstyrtede ufo var en trussel mod den nationale sikkerhed.

For at få så meget som muligt at vide om objektet og dets besætning, ville regeringen få foretaget en meget omfattende analyse. De informationer, man ville få, ville give den amerikanske videnskab og militæret et betydeligt forspring. Denne helt enestående situation ville ikke blot give videnskaben et glimt af fremtiden, men ville føre den direkte ind i fremtiden. Videnskaben har ikke tidligere i historien haft den samme enestående mulighed for at finde en genvej uden om de normale arbejds- og tidskrævende processer.

David M. Jacobs, Ph.D. - Jacobs har bl.a. skrevet den anbefalelsesværdige bog »The UFO controversy In America«.

At lade være med at undersøge objektet og blot gemme det bort i en eller anden mørk kælder ville have to meget vigtige konsekvenser for den nationale sikkerhed: det ville udelukke USA fra væsentlige oplysninger om,

1) at forsvare sig mod en invasion fra det ydre rum, og
2) at distancere Sovjet på det videnskabelige område.

Det er helt sikkert, at den amerikanske regering ikke ville lade en sådan chance for at undersøge objektet og få vigtige oplysninger ud af det gå fra sig.

Hvem ville foretage en sådan undersøgelse?

Selv om mange førsteklasses videnskabsmænd (og selv om det kun er»loyale« amerikanere) arbejder for regeringen, ville det være nødvendigt for regeringen at rekruttere topvidenskabsmænd udefra for at undersøge noget af så stor betydning. Disse mennesker ville være nødt til at aflægge en tavshedserklæring og undersøge ufoer i yderste hemmelighed langt borte fra offentlighedens øjne.

En videnskabelig analyse af objektet ville blive umådelig kompleks og indblande hundreder, ja endda tusinder af mennesker. En undersøgelse af et fremmed objekt med en så avanceret teknologi ville være en af historiens største udfordringer til videnskaben. Fysikere, kemikere, metallurger, ingeniører, elektronikspecialister, fremdriftmiddeleksperter, flyspecialister, astronomer - kort sagt alle grene af de »hårde« videnskaber - måtte arbejde side om side for at udføre denne undersøgelse.

At afdække besætningens biologiske sammensætning ville kræve en tilbundsgående undersøgelse udført af de største kapaciteter på det medicinske område. Rygter om læger, der har foretaget obduktioner på disse besætninger, har været i omløb i årevis. Men en simpel obduktion, som bliver foretaget for at fastslå dødsårsager, ville ikke være så vigtig her. Det ville være mere vigtigt at undersøge, hvordan de fremmede levede. Top-zoologer, fysiologer, anatomer, histologer, biofysikere, biokemikere - ja faktisk alt indenfor de biologiske og medicinske videnskaber - ville være nødt til at undersøge besætningen.

Da det har taget flere hundrede år bare at få en lille forståelse af vores egen komplekse biologi, ville en undersøgelse af besætningen være lige så kompleks og tidskrævende. Denne formodning er baseret på, at det drejer sig om biologiske væsener. Vi er nødt til at antage dette, da der ikke er noget bevis på det modsatte, og de fleste rapporter om besætninger i nedstyrtede ufoer lader kraftigt antyde, at det er biologiske væsener.

Oven i de biologiske analyser skal der foretages nogle kulturelle og sociale analyser. Regeringen ville gerne vide, hvilken slags samfund disse fremmede kom fra: Er samfundet fjendtligsindet, passivt, stabilt, ekspansionistisk? For at finde svarene på den slags spørgsmål, måtte arkæologer og

antropologer undersøge genstande i objektet; sociologer gennemsøge resterne for at finde tegn på oplysninger om samfundet; sprogforskere, grafologer og efterretningseksperter måtte undersøge de data, der kunne dreje sig om kommunikation.

Den nationale sikkerhed

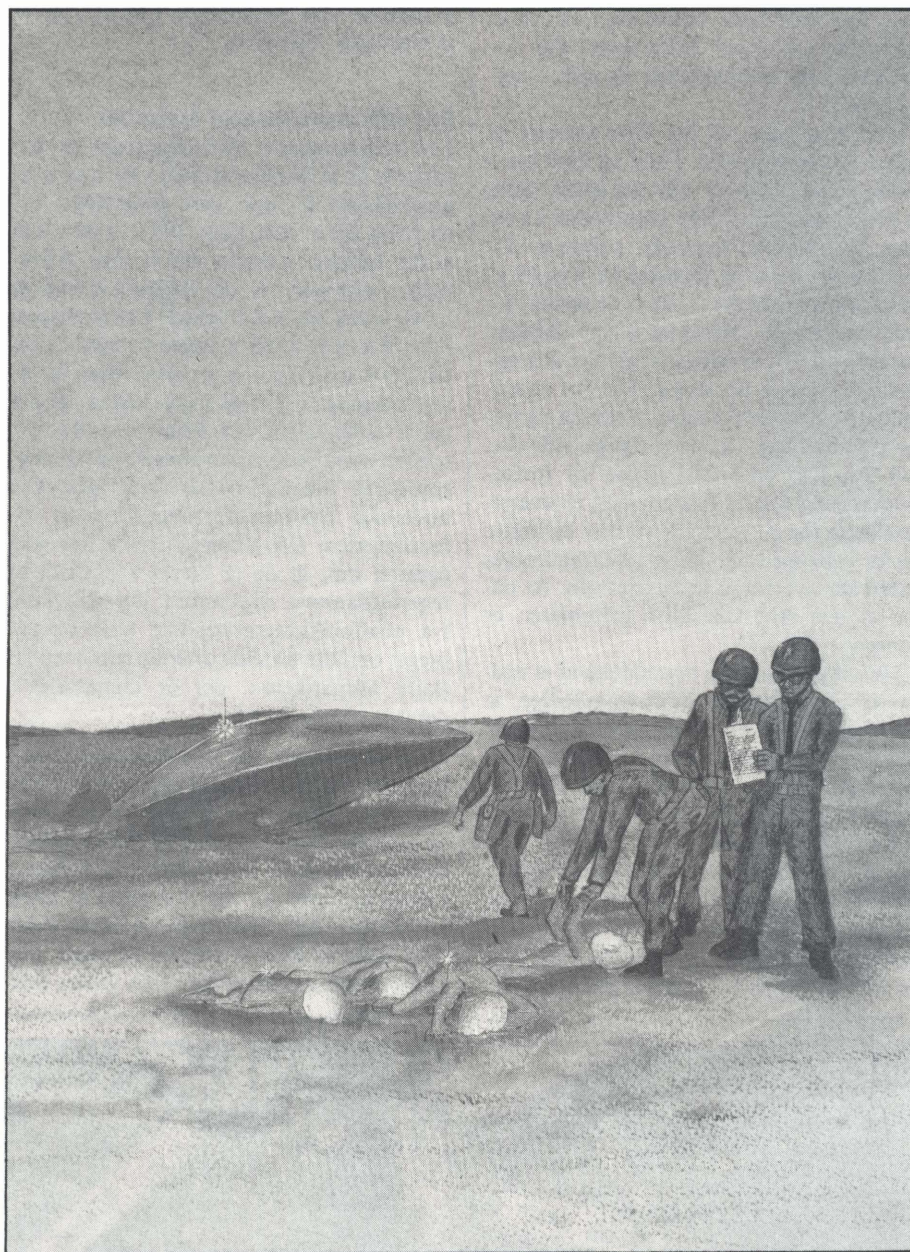
Med den risiko, der er for at noget ville sive ud, er det klart, at regeringen ville gøre alt for at kontrollere, hvad offentligheden får at vide. Da der helt sikkert er en vis fare for, at der vil udbryde panik, forvirring, fortvivlelse og voldshandlinger, ville regeringen sikkert konsultere sociologer, antropologer, forskere af politik, historie og andre indenfor de sociale områder for at planlægge afsløringen.

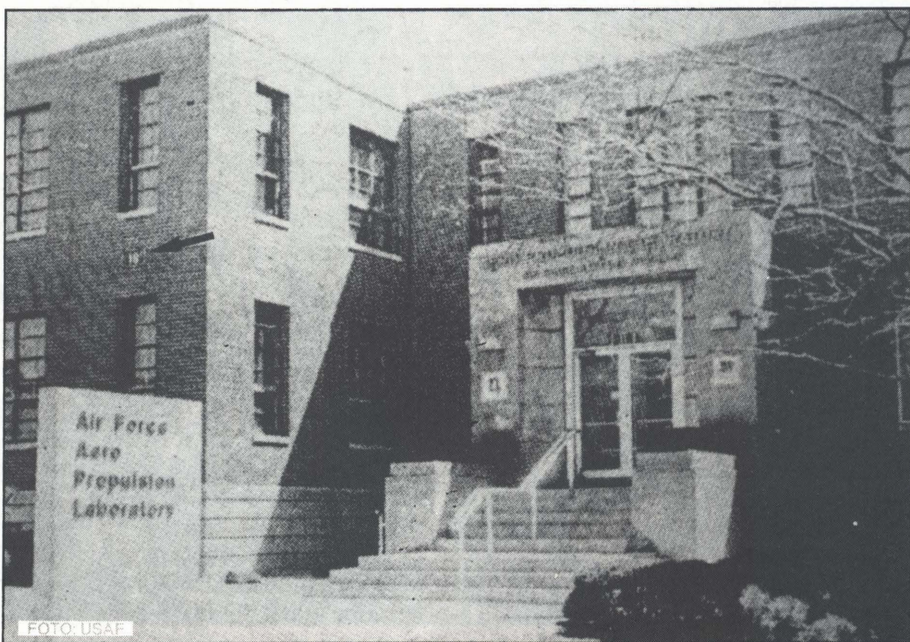
Denne udvikling fører faktisk til, at alle de akademiske områder bliver indblandet i analysen. Et sådant engagement er nødvendigt, hvis regeringen vil sikre den nationale sikkerhed. At regeringen ikke vil tage et sådant skridt og bare ignorere objektet fra det ydre rum, er utænkeligt.

Den informationsudveksling mellem de eksperter, der arbejder på projektet, ville blive meget mere kompleks end den, der fandt sted under Manhattan Projektet, hvor regeringen lod en gruppe videnskabsmænd bo sammen, så de kunne drøfte problemerne til bunds og udføre forsøg. Et indsamlet ufo ville uden tvivl være en af de vigtigste videnskabelige begivenheder i menneskehedens historie. Der er ikke noget fortilfælde. Antallet af videnskabsmænd, der skulle arbejde på sagen, ville blive meget stort - meget større end på Manhattan Projektet. Det antal rapporter, disse mennesker skulle skrive, ville blive uhyre stort og tage år, hvis ikke årtier. Det ville være påkrævet at bruge hele generationer af forskere. Mens vores teknologi udvikles, ville der blive foretaget nye forsøg, nye teorier udviklet, nye opdagelser gjort, nye konferencer afholdt, nye beviser dukke op, og nye spørgsmål måtte besvares. Denne proces ville være dynamisk og evolutionær.

Krav om tavshed

De mange videnskabsmænd og akademikere, der var indblandet, måtte være fuldstændig enige om formålet. De måtte acceptere (eller i det mindste leve med) de strenge krav om tavshed og tilbageholde alle oplysninger for offentligheden, så befolkningen ikke udvikler sine egne teorier om landets politik over for ikke-jordiske. Under Manhattan Projektet var der visse krigstids-forpligtigelser, og atombomben blev utvivlsomt sat i forbindelse med den nationale sikkerhed, og blandt videnskaben udspandt der sig en hed debat om bombens brug, når den var færdigudviklet. Ved undersøgelser af et nedstyrtet ufo (der er styrtet ned for næsten 40 år siden), måtte den amerikanske regering stille større krav til sine videnskabsmænd. Der ville højst sandsynligt opstå en moralsk og etisk debat blandt denne gruppe af individuelle fritæn-

Pilen peger på nummertavlen for Bygning 18 på Wrigth-Patterson luftbasen i Dayton, Ohio, hvor rygter taler om, at myndigheder opbevarer nedstyrtede UFOer og deres ujordiske piloter.

kere. Der ville højst sandsynligt »sive« et eller andet ud; et par dokumenter eller fotografier, eller måske endda vigtigere, *nogle prøver*.

Som årene går, vil det blive sværere at bevare hemmeligheden. Flere og flere mennesker vil få noget at vide om ufoet. Som en begyndelse måtte alle præsidenter (Truman, Eisenhower, Kennedy, Johnson, Nixon, Ford, Carter og Reagan) have noget at vide sammen med deres betroede medarbejdere og mange militærpersoner. (Mange forskere påstår, at militæret skjuler alle oplysninger om et nedstyrtet ufo for præsidenten og dermed forsøger at tilrane sig noget af hans magt. Var dette rigtigt, ville det, hvis det blev afsløret, udløse en forfatningsmæssig krise.) Præsidenten er øverstbefalende for de væbnede styrker og måtte derfor være med, når der skulle fremlægges politikker overfor et nedstyrtet ufo. At påstå, at han ikke ville blive informeret, er nonsens.

Hvis regeringen var i besiddelse af et nedstyrtet ufo, ville den også foranledige, at der blev ført kontrol med andre rapporterede ufoer. Den ville holde øje med observationsbølger og andre aspekter indenfor det meget komplekse ufo-fænomen. Dette ville kræve meget mandskab - et bureaukratisk led til behandling af de indsamlede informationer. Regeringen ville blive meget interesseret i de rapporter, som ufo-grupperne og enkeltpersoner har indsamlet. Man kunne så forvente, at regeringen og ufo-grupperne ville samarbejde i stedet for at modarbejde hinanden.

Det ville have ændret historien

Lad os opsummere. Hvis regeringen er i besiddelse af et nedstyrtet ufo, ville hele ufopolemikkens historie være anderledes. Efter hvad der er sket siden 1947, er der intet af det tidligere nævnte, der er sket. Afsløringer i dokumenter, der tidligere er frigivet under loven om offentlighed i forvaltningen, tyder ikke på, at der hverken foregår en sofistikeret overvågning af ufoer eller en efterforskning i regerings regie. Sådan har det været siden 1953, da Robertson Panelet næsten standsede flyvevåbenets forskningsprogram. Siden 1969 har regeringen ikke undersøgt ufo-tilfælde rapporteret af offentligheden. Ufo-observatørerne har ikke berettet om, at de er blevet kontaktet af regeringsansatte eller andre, der ikke kom fra ufo-forskningsgrupperne (selv om de meget omtalte tilfælde ofte tiltrækker en vis skare »fanatikere«, der er interesseret i dem).

Dertil kommer, at hvis regeringen var i besiddelse af et nedstyrtet ufo, ville vor teknologiske kunnen have taget nogle store spring, ikke kun i forhold til vore konkurrenter, men også i forhold til vores tidligere teknologi. Selv om det er muligt, at nogle mennesker har undersøgt objektet siden 1947 uden at have fundet ud af noget som helst, er det usandsynligt. Den viden, man havde fået, ville sandsynligvis have ændret videnskabens tankegang i en retning, som vi ikke kender, ændret vores syn på naturen og universet. Der er intet, der tyder på, at dette er sket.

Ingen fremtrædende videnskabsmand er trådt frem og har fortalt, at han har arbejdet på et fundet ufo. Ingen betydningsfulde dokumenter har afsløret, at der finder en sådan undersøgelse sted. Intet ubestrideligt, autentisk fotografi har set dagens lys. Og vigtigst, ingen dele fra objektet eller dets besætning er blevet fremvist for offentligheden.

Derfor er det mest fornuftigt at konkludere, at der ikke findes et nedstyrtet ufo. ☐

Kilde: International UFO Reporter juli/august 1985.
Oversættelse: Flemming Rasmussen

I UFO-NYT nr. 2/85 bragte vi dette billede, der skulle vise liget af en ufo-naut. En læser gjorde i UFO-NYT nr. 4-5/85 opmærksom på, at flere detaljer på billedet (brillestel, skrue, ledning og rørkonstruktion) tyde-de på en jordnær forklaring. SUFOIs fotokonsulent og flyekspert H. Bødker mener, at billedet viser en død mand i resterne af en Piper-Cup. Ifølge H. Bødker skal billedet nemlig vendes 90° mod uret (hvilket er gjort her).

RUM-MYSTIK

En beretning om Mars-ansigtet

Af Walter Hain.

Den 4. april 1987 satte jeg mig til rette ved mit TV for at se udsendelsen »Unglaublichen Geschichten« fra Luxembourg-kanalen RTL. Temaet var »De kom fra fremmede stjerner« og så lovende ud. Medvirkende var Rainer Holbe, der ledede udsendelsen, parapsykologen Elmar Gruber og den kendte »bestsellerforfatter« Johannes von Buttlar.

Pludselig viste Holbe en ny bog af Johannes von Buttlar med titlen »Leben auf dem Mars«, udkommet på Herbig-Verlag i München i marts 1987. Jeg blev straks stærkt interesseret, for bogens forside var prydet af det såkaldte Mars-ansigt, en ansigtslignende klippestruktur på overfladen af planeten Mars, som blev fotograferet af den amerikanske Viking-sonde i 1976, og som havde optaget mig siden.

Jeg undrede mig derfor såre over, hvilket ærinde Johannes von Buttlar var ude i med disse Mars-historier.

I forbindelse med gennemgangen af bogen i TV-udsendelsen, blev der også vist forskellige andre fotos fra overfladen af Mars. Dog ingen optagelser, som jeg ikke i forvejen havde kendt i årevis. Hele udsendelsens indhold viste desuden en forbløffende lighed med min egen bog om Mars fra 1979. Den største overraskelse var dog, at man viste et foto, der først blev omtalt som et muligt foto af et »ekstra Mars-ansigt«, men derefter af von Buttlar blev betegnet som en forfalskning.

Dette foto stammer fra min bog »Wir, vom Mars«. Det drejer sig om en MODEL, d.v.s. en rekonstruktion af et Mars-ansigt, som jeg selv i 1977 havde lavet i undersøgelsesøjemed. I min bog har jeg udtrykkeligt gjort opmærksom på, at fotoet viser »en hypotetisk model«. Udover i et dagblad fra Wien har billedet kun været offentliggjort i min bog. Så hvordan von Buttlar havde fået fat i mit modelfoto og kunne betegne det som en forfalskning, undrede mig såre.

Nogle dage senere fik jeg anskaffet mig et eksemplar af von Buttlars bog »Leben auf dem Mars«, da jeg efterhånden havde en stærk mistanke om plagiat. Da jeg nøje gennemgik bogens tekst, fik jeg afsnit for afsnit min mistanke bekræftet. Mange af de ting, som jeg har offentliggjort i min egen bog og i artikelform, er medtaget i Johannes von Buttlars bog, uden at jeg eller mine materialer er angivet som kilder. Og det er useriøst af en »videnskabelig skribent«, som von Buttlar så gerne vil optræde som.

Mange af mine teorier og spørgsmål, jeg nævner i min bog, optræder eksempelvis senere i det vesttyske ugeblad *Hør Zu* den 15. og 22. maj 1987, hvor der også bringes uddrag af von Buttlars bog.

Der findes til gengæld ingen »nye sensationelle fotos fra Mars«, som lovet i bogens omslagstekst. Jeg kan ikke på nogen måde anbefale bogen, da den ikke bringer noget nyt.

Fotoet af »Inka-byen«, som NASA-astronomen dr. Jim Cutts har omtalt siden 1977, har jeg allerede offentliggjort med kildeangivelse i det vesttyske *Magazin 2000* i 1981.

Endvidere offentliggjorde jeg andre Mars-fotos i dette tidsskrift, herunder naturligvis også selve Mars-ansigtet med angivelse af koordinaterne 40, 89 W og 9,55 N, som jeg i 1977 havde fået oplyst hos NASA. Derved kunne jeg også lokalisere Mars-ansigtet til Cydonia-regionen på Mars, hvilket NASA ikke tidligere havde oplyst.

Jeg indrømmer gerne, at Johannes von Buttlar ikke har skrevet ordret af. Men ved en gennemgang af de to bøger er ligheden mellem indholdet dog så slående, at hans bog kun kan betegnes som et plagiat - et simpelt tyveri af ideer.

På et møde i Ancient Astronaut Society, der blev afholdt i Fulda i Vesttyskland i 1980, fortalte jeg om Mars-fænomener. Johannes von Buttlar var også til stede ved denne lejlighed.

I sin bog fra 1986 »Sie kommen von fremden Sternen« nævnte han for første gang Mars-ansigtet. Derudover har von Buttlar tilsyneladende ikke i årenes løb interesseret sig for Mars-historierne.

Efter at have gennemgået von Buttlars bog, genoptog jeg mine kontakter til NASA og andre tidligere forbindelser. Jeg bestilte nye fotos og de i mellemtiden udkomne engelsksprogede bøger om Mars-ansigtet. Bl.a. *»The Face on Mars«* (R.R.Pozos, Chicago Review Press, 1986), *»Planetary Mysteries«* (R. Grossinger, North Atlantic Books, 1986) samt en australsk bog også med titlen *»The Face on Mars«* (B. Crowley og J. J. Hurtak, formentlig udgivet 1985). Derudover udgav Di Pietro og Molenaar i 1982 bogen *»Unusual Martian Surface Features«.*

Første gang jeg stiftede bekendtskab med de to amerikanere Vincent Di Pietro og Gregory Molenaar's arbejde, var gennem det vesttyske ugeblad STERN den 25. oktober 1980.

De forskellige kildematerialer viste bl.a., at der ikke findes 12 Mars-ansigter, som von Buttlar mener. Men talrige mærkværdige klippeformationer på Mars-overfladen kan tolkes som ansigter. Et fænomen der heller ikke er ukendt på Jorden.

Dr. John Brandenburg skulle have opdaget to »ansigter« i Cebrenia-regionen (ikke Utopia-regionen) og et i Cydenia-regionen (ikke Deuteronilus-regionen) på Mars.

En vis dr. D. Numedal skulle iflg. den vesttyske professor Harry O. Ruppe have opdaget et helt område med Mars-ansigter.

Jeg har alle offentliggjorte NASA-fotos og alle amerikanske bøger om emnet, og efter mine oplysninger findes der ikke »ansigter« andre steder end i Cydonia-regionen på Mars.

En pupil i Mars-ansigtet?

Dr. Mark Carlotto fra Massachusetts mener at have opdaget enkeltheder i »ansigtet«, såsom tænder, og Di Pietro kunne efter en computer-analyse af billedet se både øjeæbler og pupiller.

Disse oplysninger fik mig til at tage mine NASA-fotos fra 1977 frem igen og granske dem nøjere. Jeg fik også på Det Tekniske Universitet i Wien foretaget en computer-

Øverst: Model af Mars-ansigtet lavet af Walter Hain, som står her til højre.

analyse med indlæggelse af såkaldt »falske farver« i stedet for gråtoneværdier. Ved anvendelse af denne teknik kom der tilsyneladende en pupil frem i Mars-ansigtet. Skyggevirkninger i munden kan ses ved hjælp af lup, hvilket jeg ikke tidligere har været opmærksom på. Det drejer sig dog kun om to skrå, lyse striber, der ikke ubetinget behøver at udlægges som tænder.

Dr. Carlotto er kommet frem til samme resultat ved hjælp af de originale databånd fra NASA. Disse databånd er også bearbejdet af Stanford Research Institute, hvorved man har frembragt det hidtil bedste foto af Mars-ansigtet.

På dette foto, der er offentliggjort i de nyeste amerikanske bøger, ligger venstre ansigts-halvdel i meget stærkt sollys. Herved er både det andet øje samt en del af munden blevet synligt i ansigtets højre halvdel, der tidligere har ligget meget i skygge. Dette foto er ikke tidligere blevet offentliggjort i noget tysksproget værk.

Med baggrund i denne gengivelse er der en meget lille chance for, at Mars-ansigtet kunne være kunstigt frembragt. Der må laves yderligere undersøgelser og højst sandsynlig også nye optagelser af Marsoverfladen for at få dette bekræftet.

Der opsendes i løbet af de næste år Marssonder af NASA, men i øjeblikket er det især russerne, der har Mars-projekter i gang.

NASA er stadigvæk af den opfattelse, at det såkaldte mars-ansigt er tilfældigt opstået ved hjælp af lys- og skyggevirkninger i klipperne.

Efter optagelserne i 1976 blev dette foto lagt i arkiverne sammen med de øvrige, og der blev ikke lavet nogen særlig undersøgelse. Vincent Di Pietro anfører, at han skulle have »genopdaget« billedet i 1979 og sat spørgsmålstegn ved ansigtets naturlige oprindelse.

Jeg vil dog gerne oplyse, at billedet blev vist i østrigsk TV den 15. december 1976, og jeg har beskæftiget mig indgående med det i 1977. Endvidere har jeg sendt et eksemplar af min bog »*Wir, vom Mars*«, da den udkom i 1979, til Jet Propulsion Laboratory i Pasadena.

Min interesse er blevet vakt igen, og jeg arbejder i øjeblikket på en ny bog om »Mars-fænomener«, som mere udførligt vil beskæftige sig med nogle af de ting, som er beskrevet i denne artikel til UFO-Nyt. □

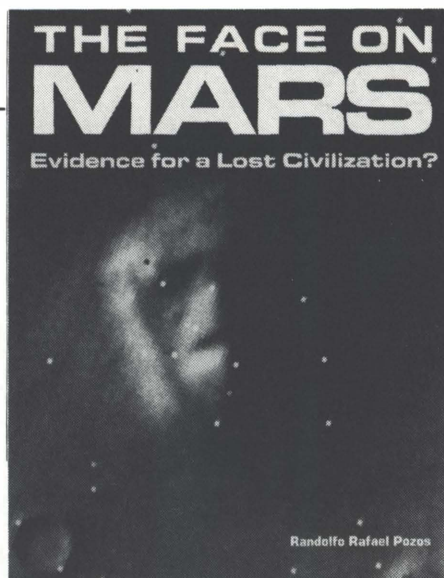
Oversættelse og redigering:
Ole Henningsen

Walter Hain har i mange år beskæftiget sig med fortidens og rumfartens gåder. Således var han fra 1977 til 1984 medlem af »Ancient Astronaut Society« og har fået udgivet bøgerne »*Wir, vom Mars*« (Ellenberg Verlag, Køln, 1979) og »*Irrwege der Geschichte, Eine Revision der Theorien über Atlantis und Götter-Astronauten*« (Eget forlag, Wien, 1981). Endvidere udgav han i årene 1982 og 1983 tidsskriftet CONTRA, der kritisk beskæftigede sig med overtro og pseudovidenskab. I tiden 1979 til 1981 fik han offentliggjort flere artikler om, og holdt flere foredrag i Vesttyskland og Østrig over emnet: »*Var der engang Marsboere?*«

RUM-MYSTIK

Ansigtet på den gådefulde planet

Af Ole Henningsen.

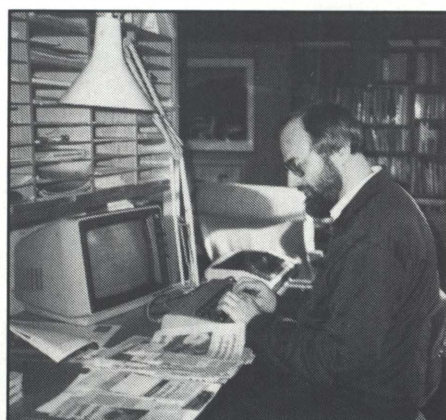

Utallige gådefulde fænomener er knyttet til planeten Mars og er blevet beskrevet i litteraturen i de sidste hundrede år. I de allerseneste år har ét bestemt emne dog været i fokus: Findes der - som hævdet af visse skribenter - et menneskelignende ansigt på Mars-overfladen? Har det en naturlig oprindelse, eller kan det påvises at være kunstigt skabt? Det er nogle af de spørgsmål, som artiklen beskæftiger sig med.

Ingen anden planet har som Mars - den røde planet - talt til menneskenes fantasi gennem tiderne. Jonathan Swift beskrev allerede i 1726 i sin roman »*Gullivers rejser*«, at Mars har 2 måner, heraf den ene med en speciel omløbstid. Månerne blev dog i virkeligheden først observeret af astronomen Hall i 1877. Den italienske astronom G. V. Schiaparelli »opfandt« begrebet Mars-kanaler. Hans iagttagelser er detaljeret beskrevet i bogen »*Mars - den gådefulde planet*« (om iagttagne fænomener på overfladen af Mars) udgivet på dansk på Ufo-Nyts Forlag i 1965. Flere astronomer har med mellemrum meldt om iagttagelser af lysfænomener eller mønstre på Mars-overfladen. Marconi mente først i 20'erne at have opfanget radiosignaler fra verdensrummet, og det var nærliggende at gætte på, at signalerne kunne stamme fra Mars. Den russiske astronom Shklovsky offentliggjorde i 1960 nogle undersøgelser af omløbsbanen m.v. for Mars-månen Phobos. En af hans forbløffende konklusioner på de da foreliggende målinger var, at Phobos kunne være hul - altså en kæmpestor kunstig satellit. Senere undersøgelser har vist, at denne teori ikke har noget på sig.

Gennem den seneste halve snes år er der dukket et nyt »Mars-mysterium« op - nemlig Mars-ansigtet, som har været beskrevet i en del bøger og artikler.

I 1987 fik den vesttyske forfatter Johannes von Buttlar udgivet en ny bog med titlen »*Leben auf dem Mars*«, hvor han koger suppe på adskillige Mars-mysterier. Som det fremgår af den artikel, som østrigeren Walter Hain har skrevet til dette nummer af »*ufo-nyt*«, er bogen tilsyneladende »kraftigt inspireret« af Walter Hains egen bog »*Wir, vom Mars*« fra 1979.

Ole Henningsen, UFO-NYTs flittige skribent, er trukket i arbejdstøjet og klar til at give sig i kast med endnu en artikel.

Og det er i den sammenhæng, at det nu er relevant at gøre rede for nogle af de oplysninger, der foreligger om Mars-ansigtet.

Mars-ansigtet opdages

Det er amerikanerne Vincent Di Pietro, elektroingeniør, og Greg Molenaar, computertekniker, der har formået at give Mars-ansigtet en større omtale. Di Pietro så billedet første gang i 1977 i et tidsskrift og blev interesseret i at finde ud af flere detaljer. Det fik han lejlighed til 2 år senere, da han gennemgik fotoarkiverne hos National Space Science Data center på Goddard Space Center i Greenbelt, Maryland. Her fandt han billedet, som var taget af den amerikanske Mars-sonde Viking 1 den 25. juli 1976. Optagelsens nummer er 35A72, hvilket betyder, at der er tale om optagelse nr. 72 under det 35. kredsløb. Billedet har også NASA-identifikationsnummer 76H593.

Billederne fra Mars er overført til Jorden via radiosignaler og optaget på bånd. Di Pietro og Molenaar kunne derfor anskaffe sig kopier af de originale bånd fra Jet Populsion Laboratory i Californien og begynde forsøgene på at få yderligere detaljer frem. De to amerikanere forstørrede billedet ved hjælp af digital computerteknik. De eksperimenterede endvidere med forskellige gråtoneværdier og kontrastmuligheder. Senere indlagde man »falske farver« i stedet for gråtoneværdier i et forsøg på at lokke endnu flere detaljer frem i fotoet.

Det bedste var naturligvis, hvis man kunne finde et foto af samme område taget på et andet tidspunkt og med andre belysningsforhold. Det lykkedes også at finde et foto mere i NASAs arkiver. Dette foto har optagelsesnummer 70A13 og er taget 35 dage senere. NASA-ingeniøren James Oberg har set nærmere på dette forhold og siger, at begge fotos blev taget i næsten samme vinkel. Ved at omsætte tiden til Mars-dage har Oberg beregnet, at billederne blev taget med 2 timers mellemrum den samme dag, hvorfor lys- og skyggeforhold ikke har ændret sig nok til, at det kunne bekræftes, at ansigtet var tredimensionelt.

Med baggrund i deres undersøgelser mener Di Pietro og Molenaar, at ansigtet indeholder detaljer, som f.eks. øje, kind, mund, øjeæble og pupil. De påstår ikke, at ansigtet er kunstigt skabt, men de synes alligevel, at det virker utroligt, om det skulle være blevet til ved en tilfældighed.

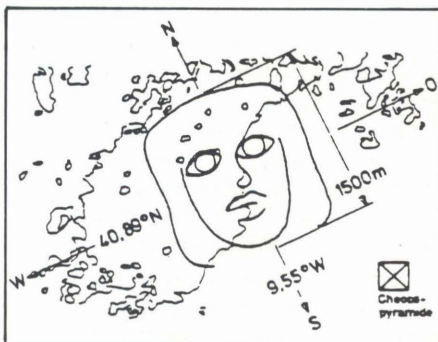
De offentliggjorde deres materiale ved en pressekonference den 1. maj 1980, ligesom de senere har redegjort for deres eksperimenter og opdagelser i medierne og ved foredrag. Et af foredragene blev holdt i juni 1980 for American Astronomical Society, hvor de to forskere bl.a. forsøgte at vise ansigtet tredimensionelt ved hjælp af polariseret lys og to forskellige projektorer.

Forsvunden Mars-civilisation?

I bogen »*Unusual Martian Surface featu-*

Vincent Di Pietro og Gregory Molenaar.

Tegning af Mars-ansigtet lavet af Walter Hain. Nederst i højre hjørne er Kheops-pyramiden indsat i det rigtige størrelsesforhold.
Tegning: Walter Hain

res« har forfatterne trin for trin redegjort for deres fremgangsmåde i forbindelse med undersøgelserne. I bogen viser de også billeder af pyramidelignende strukturer, som de har opdaget på Mars-overfladen. Nogle af disse pyramider var lokaliseret ret tæt på ansigtet, hvilket naturligvis fik fantasien sat i sving hos andre interesserede.

Skribenten Richard Hoagland, der havde kendskab til Di Pietro og Molenaars arbejde, mente ligefrem at have fundet spor efter en forsvunden Mars-civilisation. F.eks. fandt Hoagland i nærheden af ansigtet og pyramiderne bl.a. et gitterlignende mønster af rette linier, som han tolkede som en by.

En kritik af Hoaglands teori kommer fra Harold Masursky, ledende forsker ved U.S. Geological Survey, og en af de førende eksperter indenfor Mars-geologien. Han vejledte NASA, da der skulle vælges landingssteder til Viking-sonderne.

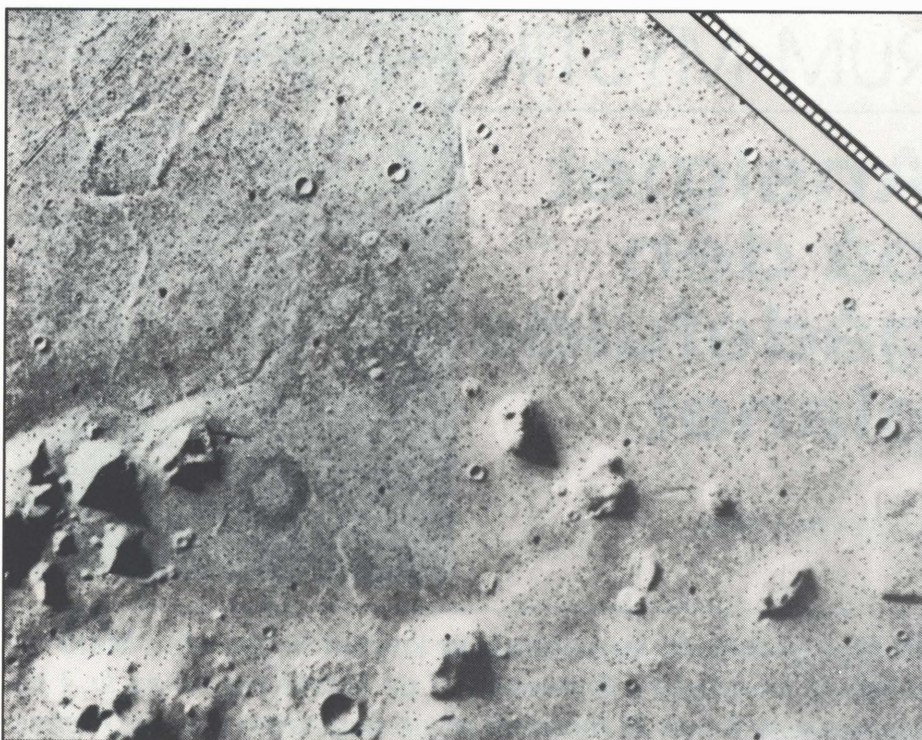
Med hensyn til ansigtet siger Masursky, at det er *»interessant, fordi det er et ansigt, men det er i et område med stærk erosion - af vand og frost. Det er blot ét af mange lignende områder på Mars' overflade, og mange af dem har fået deres facon af frembrydende forkastninger. Af de mange lignende områder er der et eller to, der ligner levende væsener.«*

Om pyramiden i nærheden af byen siger Masursky: *»Det er en møgelendig pyramide. Den ligner mest af alt et erosionsprodukt. I det centrale Nevada har jeg fundet pyramider, skabt af erosion og forkastninger, der er bedre end den. Hvis man vil påstå, at noget som den er bevis på en uddød civilisation, er det fuldstændig nonsens.«*

Masursky sagde til tidsskriftet OMNI: *»Jeg forsøger at finde et egnet landingssted for en mulig Mars Rover. Og dette (byen på Mars) er ikke et af de steder, jeg vil sende en eventuel 30 milliarder dollars mission hen. Selv om der var nogle, der ville betale missionen, er jeg ikke sikker på, at jeg ville sende den derhen, da der er andre og mere interessante steder på Mars.«*

»Jeg tror, at det mest sandsynlige bevis for udenjordisk intelligent liv vil være kulturgenstande, som vi direkte snubler over,« siger James Oberg og fortsætter, *»og jeg tvivler på, at de vil være små. Så det er rimeligt at søge efter kulturgenstande i rummet - når bare kendsgerningerne og argumenterne er forsvarlige.«* I øjeblikket er den mest positive ting, han er villig til at sige om Mars-by teorien, at den *»nok er en del af folkloren.«*

De forskellige oplysninger har også fundet vej til den sovjetiske presse. Således har f.eks. Vladimir Avinsky, der er cand.scient. i geologi og mineralogi, en artikel i *Moscow News Weekly,* hvor han beskæftiger sig med byen og pyramidestrukturerne.

Det originale »Mars-ansigts«-foto taget af Viking 1 den 25. juli 1976. Optagelsesnr. 35A72. NASA-identifikationsnummer 76H593.
Foto: NASA

Forstørrelse af selve »ansigtet«. De sorte prikker skyldes fejl i datatransmissionen.
Foto: NASA

Inka-byen

Det er nu ikke første gang i nyere tid, at interessen for Mars-byer er dukket op. Et billede taget af rumsonden Mariner 9 i 1977 vakte en del opsigt og blev kendt som Inka-byen. Om dette foto sagde Dr. Harold Masursky:

»Inka-byen er så geometrisk og præcis, at man let kunne forestille sig strukturerne som et tegn på intelligens. Men det kan nu også sagtens være en usædvanlig geologisk formation.«

Richard Hoagland fortsætter sit arbejde på trods af kritikken. Han har samlet en

Den omdiskuterede »Inka-by« ses nederst til højre. Billedet er taget af Mariner 9.
Foto: NASA

gruppe videnskabsmænd, der under navnet *»The Independent Mars Investigation Team«* arbejder på at undersøge hans beregninger og opdagelser. Efter at have undersøgt de Viking-fotografier, der blev taget fra rummet, berettede de på den Anden Mars Konference i Colorado i 1984, at der var nok af stof til at foretage flere undersøgelser.

For at gøre dette, dannedes, hvad der kaldtes *»Mars Investigation Group«*. Denne gruppe er organiseret under ledelse af C. West Churchman og Tom Rautenberg fra *International Program in Applied System Design* ved University of California i Berkeley. Gruppen har bedt om og har modtaget billeddatabånd fra NASA, samtidig med at den planlægger at sende 16 billeder til analyse hos fire forskellige forskningshold, der arbejder på nogle af landets mest fremtrædende forskningscentre. Eksperter ved *MITs Artifical Intelligence Laboratory, Bell Labs, Lucas Film Ltd.* og *Earth Satellite Corporation,* der analyserede Landsat billederne, vil uafhængig af hinanden forstørre og undersøge Viking-fotografierne. Rautenberg og hans kompagnon, den tidligere astronaut Brian O'Leary, siger, at de forsøger at finde et svar på dette »åbne videnskabelige spørgsmål«.

»Nu da vi har et glimt af, hvad vor forskning af Mars har at byde på«, siger Hoagland, *»må vi uvilkårligt spørge om, hvad der ellers ligger tilbage af uopdagede og oversete ting på magnetbåndene med billeder fra Viking-projektet?«*

Siden da har gruppen arbejdet med Mars-billederne på forskellig vis og udsendte i 1986 bogen *»The Face on Mars: Evidence for a Lost Civilization?«*. Bogen viser mange nye billeder med tilsyneladende ejendommelige strukturer, men er samtidig også lagt stærkt spekulativ an. Lidt firkantet sagt, er der næsten ikke den »flueklat«, der ikke befordrer fantasien ud på overdrevet. Men bogen kan naturligvis anbefales for læsere med speciel interesse i disse ting.

Træsko og skrifttegn på Mars?

Da jeg for år tilbage diskuterede bl.a. Mars-ansigtet med min gamle ufo-kollega,

Pilen peger på noget, som godt kan ligne en træsko. Foto: NASA

Er det et B, et 8-tal eller noget helt tredie, som man kan skimte på denne Mars-klippe?
Foto: NASA

stud. scient. Ole J. Knudsen, Odder, viste han mig et par fotos fra Viking-sonderne, der landede på Mars. Det ene foto viste tilsyneladende en træsko stående midt i Marslandskabet. På det andet billede kunne man se et B eller et 8-tal aftegnet på en af Marsklipperne.

Ingen af os tror på træsko eller bogstaver på Mars, men vi tror på, at der med tilfældige lys- og skyggevirkninger kan opstå mange ejendommelige formationer, som kan sætte fantasien i sving.

Verdens største glade ansigt

Den kendte videnskabelige skribent Martin Gardner skrev i 1985 en artikel i »The Skeptical Inquirer« med titlen »The Great Stone Face and Other Nonmysteries«. I denne artikel ironiserede han over de mange teorier om Måne- og Mars-byer og viste bl.a. et foto af »det glade ansigt«. Der er tale om et 5 miles bredt krater, der af Jet Propulsion Laboratory spøgefuldt kaldes for det største kendte glade ansigt i Solsystemet.

»Det glade ansigt« på Mars.
Foto: Jet Propulsion Laboratory

»Pyramiden« på Mars. Foto: NASA

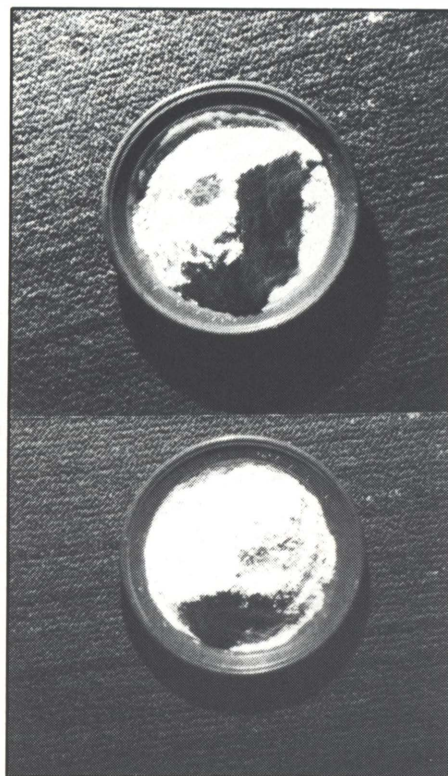
Eksperiment med Mars-ansigt

Det er ikke svært at afprøve betydningen af lys- og skyggevirkninger. Jeg formede selv et »ansigt« i et materiale og fotograferede det fra en vis højde. Derefter vendte jeg »ansigtet« 90 grader og tog et nyt billede. På det sidste billede med de nye skyggevirkninger kan man end ikke ane noget tegn på et »ansigt«. Dette forsøg beviser naturligvis ikke, at der ikke er et ansigt på Mars! Men det viser, at man skal være varsom med sine konklusioner.

Om der i virkeligheden skulle findes et kunstigt skabt monument på Mars vil kun kommende rumsonder eller bemandede flyvninger til planeten give os svar på. □

Kilder:

The Cambridge Photographic Atlas of the Planets.
Vincent Di Pietro and Gregory Molenaar: *Unusual Martian Surface Features,* 3. udgave, Mars Research, Glenn Dale 1982.
Randulfo Rafael Pozos: *The Face on Mars: Evidence for a Lost Civilization?,* Chicago Review Press 1986 Mark Washburn: *Mars At Last!,* Abacus, London 1977.
CENAP: *Night Lights, nr. 134, 4.87; nr. 136, 6.87*
ICARUS, 22:197-204, 1974
Moscow News Weekly, nr. 2, 1983
Mysteria, nr. 4/80
OMNI, marts 1985
The Skeptical Inquirer, vol. 10, Fall 1985; vol. ll, Spring 1987
Sky & Telescope, april 1983

Øverst ses det hjemmelavede ansigt. Nederst ses den samme skål, denne gang vendt 90 grader, og ansigtet er pist væk!
Foto: Ole Henningsen

AKTIVITETER

Sind, Krop, Ånd – og UFOer

Af Torben Birkeholm.

Sind, krop, ånd var titlen på et stort multi-arrangement ved tidsskriftet Nyt Aspekt. Det foregik i Aalborghallen den 22., 23. og 24. april 1988, hver dag fra kl. 10 til kl. 19. Arrangementet har tidligere været præsenteret i København, men for første gang deltog SUFOI med en udstillings-stand og et foredrag.

Det handler om alternative holdninger, metoder og terapier, lige fra sund kost, nye levemåder, nye ideer og tanker til alternativ bankvirksomhed, healing og nyreligiøse bevægelser.

Hele emnekredsen har længe haft vanskeligt ved at finde balancen mellem seriøs nytænkning og ren fantasi, og desværre udnyttes godtroende mennesker nemt af plattenslagere, som »branchen« ikke er fri for.

Lignende tendenser har i mange år præget ufo-området, og SUFOI har udfoldet store bestræbelser på at lægge afstand til useriøse elementer.

Det var derfor med nogen forsigtighed, at SUFOI vovede sig ud på dette »gedemarked«, som arrangørerne selv skrev var det indtryk, som folk kunne få af arrangementet.

Ufo-fænomener mere end rumskibe

Flere gæster og udstillere udtrykte da også undren over, hvad SUFOI og ufoer dog kunne have med sind, krop og ånd at gøre!

Svaret kan deles i to. For det første er ufo-fænomenerne ikke indskrænket til blot at omhandle en mulig fysisk eksistens af »fartøjer« fra et sted i universet. Det er i høj grad også et spørgsmål om, hvad folk *forestiller* sig og *tænker*, og hvordan folk i *sindet* er åbne eller lukkede over for de mange forskellige forklaringer på ufo-

fænomenerne. For det andet har SUFOI netop det formål at *informere om ufofænomenerne og arbejdet med undersøgelser af konkrete observationer. Og hér var en god lejlighed til at slå SUFOIs holdninger og metoder fast.*

Lille stand med blikfang

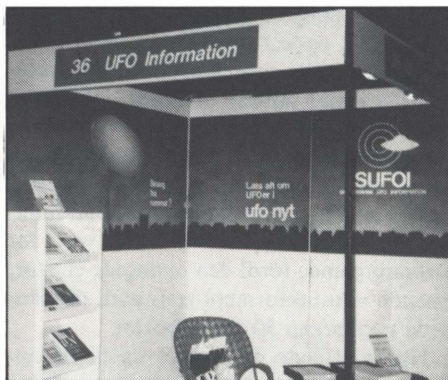
Arrangementet bød på et overdådigt program med konstante aktiviteter. Der var næsten hundrede udstillere i den store hal, og på scenen afløste shows og demonstrationer af teknikker og metoder hinanden. Andre steder i huset var der workshops og biografer, og i alt 36 foredrag løb af stablen i de tre dage.

SUFOI havde lejet en lille stand med kun 4 m² gulvplads og 10 m² vægplads. Hér var ikke plads til de traditionelle plancher med tekster, som folk kunne fordybe sig i - og samtidig skulle vi jo konkurrere med mange andre om folks opmærksomhed.

Derfor besluttede vi at producere nogle helt nye plancher, som var skræddersyede til standen (se billederne). De skulle virke som blikfang og tiltrække folk.

Alle, som viste interesse for standen, fik et gratis eksemplar af UFO-NYT med et særligt tilbud om abonnement, og på en flot reol var fremlagt en række af SUFOIs udgivelser til gennemsyn og evt. bestilling. Til lejligheden var lavet en opgave, der testede gæsternes viden om SUFOI og UFO-NYT, og blandt de rigtige løsninger blev der trukket lod om bogpræmier m.m.

Foto: Torben Birkeholm

SUFOIs stand i Aalborghallen med de special-fremstillede plancher.

Foto: Torben Birkeholm

Inge H. Svane, SUFOIs udstillingskonsulent, taler med en interesseret gæst.

Mange hjælpere

For at kunne bemande standen i hele åbningstiden var det nødvendigt at trække på hjælp fra alle i SUFOI-Aalborg. Selv det var ikke nok, når det var nødvendigt med dobbeltbemanding. Men heldigvis mødte Inge H. Svane og Peter Nørgaard fra SUFOIs afdelinger i hhv. Århus og Silkeborg op og gav en hjælpende hånd.

Det var en hård, men sjov opgave at tale med de mange gæster på udstillingen. Alle hjælperne havde også tid til at komme rundt og se på de andre tilbud, og det blev til mange fornøjelige, pudsige og interessante episoder.

Overvældende interesse

Interessen for SUFOIs stand var stor - ja, faktisk overvældende! Der var ikke tid til at sidde ned og slappe af i mange sekunder, og der blev uddelt henved 900 eksemplarer af UFO-NYT til interesserede. Mange af gæsterne tog sig tid til en snak, og flere kunne fortælle om interessante observationer, som nu undersøges. Der blev også knyttet kontakter til en række personer, som kan assistere SUFOI på forskellig vis.

Medierne var også interesserede i SUFOI, og det blev bl.a. til et interview i Nordjyllands Regionalradio. Gæsterne kom langvejs fra, og mange nordmænd havde fundet vej til Aalborg. Et par amerikanske herrer på rejse i landet fik også tid til en snak om ufoer.

SUFOI brugte mange timer og megen energi på udstillingen, som i øvrigt også kostede en pæn sum penge at få op at stå. Vi håber, at vi får valuta for indsatsen, som også omfattede et foredrag i Teatersalen ved Torben Birkeholm, der fortalte om nærobservationer under titlen »Ufoer tæt på!«. Selv om det var det allersidste foredrag, den 24. april kl. 18-19, mødte et pænt antal tilhørere op til foredraget. □

SUFOIs aktivitetskalender

Efterår 1988

19. september — 30. september:

UFO-udstilling
Hovedbiblioteket, Mølleparken, Århus C

20. september, kl. 19:

Foredrag »*UFOer tæt på*«
Hovedbiblioteket, Mølleparken, Århus C
Gratis adgang

25. oktober — 15. november:

Foredragsrække v/ Peter Nørgaard og Bo Nielsen
25. okt. »*Ufoernes historie*«
1. nov. »*Liv i Universet*«
8. nov. »*Nærobservationer*«
15. nov. »*Rapportoptagelse i teori og praksis*«
Ny tids Aftenskole, Århus, tlf. 06 18 55 66
Deltagergebyr: kr. 100,00.

22. november, kl. 16:

Foredrag »*Focus på UFOer*« v/ Kim Møller Hansen
Ringsted bibliotek
Gratis adgang

Flere foredrag er under forberedelse - se din lokale dagspresse.

Savner du et foredrag i dit område, så kontakt Bent Eriksen på tlf. 05 92 00 81.

- -

Deltag i et hyggeligt samvær i **SUFOIs lokalgrupper:**

Aalborg-gruppen	Torben Birkeholm, tlf. 08 14 70 97
Århus-gruppen	Inge Svane, tlf. 06 99 92 39
Silkeborg-gruppen	Peter Nørgaard, tlf. 06 80 13 15
Fredericia-gruppen	Bent Eriksen, tlf. 05 92 00 81
Svendborg-gruppen	Frank Lerbæk, tlf. 09 21 39 46
Københavns-gruppen	Arne S. Petersen, tlf. 01 75 27 12

AKTIVITETER

Jubilæum i Aalborg

Af Torben Birkeholm.

Den 16. februar 1988 var det 15 år siden, at SUFOI etablerede den nuværende Aalborg-afdeling. Dengang - som nu - skulle SUFOIs repræsentanter tage sig af rapport-indsamlingen i hele Nordjylland, et område der strækker sig fra Skagen til Hobro.

Denne opgave er søgt løst gennem et omfattende arbejde med undersøgelser i hele landsdelen, så vidt muligt på selve observationsstedet. Arbejdet er udført af nogle af de særligt uddannede rapportoptagere, som har talt med hundredvis af nordjyder i tidens løb.

Den aktive indsats afspejler sig tydeligt i rapport-statistikkerne for perioden. Set i forhold til f.eks. Vestjylland, behandler SUFOI-Aalborg over tre gange så mange henvendelser om observationer. Men det skyldes ikke, at ufoer foretrækker det nordjyske område!

Erfaringen viser, at aktive ufo-interesserede, der »reklamerer» for sig selv, tiltrækker et større antal henvendelser. Folk skal jo vide, hvor de skal få fat i os, når de ser noget på himlen! Og SUFOI har ikke haft repræsentanter i Vestjylland i flere år.

Når vi efterlyser vidner til aktuelle observationer, kommer der ofte et større antal henvendelser om ældre observationer samtidig - og de tæller jo også i statistikken.

Befolkningstætheden spiller selvfølgelig også en rolle, men der er ingen tvivl om, at nogle aktive folk kunne grave en række spændende observationer frem fra den vestjyske befolkning eller andre steder, hvor SUFOI ikke er lokalt repræsenteret.

Radarobservation og biljagt

Fra SUFOI-Aalborgs arbejde i Nordjylland huskes bl.a. en observation fra 1976, hvor civile og militærpersoner *samtidig* så tre lys i trekant-formation, der langsomt bevægede sig mod nord i retning mod Flyvestation Aalborg. På radaren bemærkede man et usikkert mål, og da lyset pludselig blev slukket, kunne de nærmeste høre, at genstanden fortsatte på kursen, med en højfrekvent lyd. To jagerfly i nærheden blev omdirigeret, men så intet. Sagen er fortsat uopklaret (1).

I 1980 blev en hel egn opskræmt, da en kvinde med sine to børn blev forfulgt af et rundt lysfænomen, da de kørte i bil på strækningen mellem Frederikshavn og Skagen. Lyset kunne tilsyneladende bevæge sig fra en position lige bag bilen til en afstand af mere end en kilometer, i løbet af et øjeblik - og tilbage igen, lige så hurtigt. På et tidspunkt bevægede lyset sig ud over terrænet, hvor det kunne ses ud ad sideruden, mens det fulgte bilen, der kørte omkring 140 km i timen. Familien nåede bopælen i Skagen uden at komme noget til, bortset fra choket. Trods megen omtale og mange henvendelser er sagen stadig uopklaret (2).

Neon-ufo

Skagen var også rammen om et af de mere pudsige tilfælde. En mørk aften fordrev en bilist noget ventetid i udkanten af byen, hvor han så ud over et fladt græsområde mod kysten, hvor en 3 meter høj, lysende genstand så ud til at være »landet«.

Han mente, at den aflange genstand, der stod på den ene ende, var ca. 500 meter borte.

Kort efter kørte han derfra for at hente sin kone fra arbejde. Ophidset overtalte han hende til at følge med ud til stedet, blot for at konstatere, at genstanden var borte. Historien melder ikke noget om, hvad konen sagde til ham, men vi véd, at han virkelig *så* en aflang lysende genstand!

Grundige undersøgelser på stedet afslørede et knust neonrør på 40 watt, i en afstand af kun 50 meter fra observationsstedet. Neonrøret havde stået op ad et elektrisk hegn, så en hesteejer fra sit hjem kunne se, at der var strøm på hegnet!

En kvindelig nabo havde også set det lysende »rør« og undret sig. Hun var dog mere resolut end bilisten - som hun i øvrigt bemærkede. Da han var kørt fra stedet første gang, gik kvinden ud på marken, hvor hun selvfølgelig opdagede, at det kun var et neonrør. I bar irritation over at være blevet offer for synsbedraget, sparkede hun til neonrøret, så det gik i stykker. Dét var årsagen til, at bilisten ikke kunne vise sin kone den mystiske ufo-landing, da han senere vendte tilbage (3)!

Lyskegle på himlen

I 1982 var hele Nordjylland skueplads for et imponerende lysfænomen. Ved 3-tiden påskemorgen bemærkede nogle lystfiskere en mystisk lyskegle, der lyste nedover et område i nordlig retning.

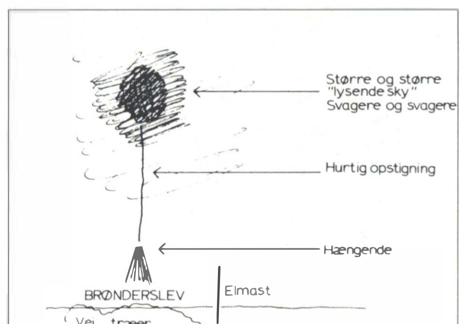
Da vi bad andre vidner om at henvende sig, udløste det en sand telefonstorm. Over et hundrede opringninger viste, at fænomenet var set fra *alle* områder i landsdelen, og alle havde set lyskeglen imod nord. Selv om mange bedømte afstanden til få hundrede meter, måtte det være et fænomen som var betydeligt længere borte - udenfor selve landsdelen, oppe i atmosfæren.

Og det var det også. Lyskeglen var resterne af et større udbrud af nordlys, som var startet flere timer tidligere!

Problemet med at bedømme afstanden til et lys i mørke blev sat i relief, da vi på samme tid modtog en henvendelse fra en familie, der standsede sin bil lidt vest for Dronninglund, fordi den opdagede en stor, lysende »høstakformet« genstand, der landede på marken 50 meter borte!

Havde et ægte ufo sneget sig til en landing, mens folk havde opmærksomheden vendt mod nordlyset?

Nej! Familien i bilen kiggede i samme retning som alle de andre og på samme tidspunkt. De mente ikke at have set lyskeglen, trods det faktum, at den fyldte en stor

Tegning udført af en af de tre lystfiskere ved Brønderslev.

En nordlys-stråle fotograferet i Finland 1980. Sort-hvid gengivelsen yder desværre ikke dette farverige billede fuld retfærdighed.

del af himlen i synsretningen. De erkendte, at genstanden ikke var *under* horisonten, men kunne ikke tro, at det var et nordlysfænomen over 100 km borte. Ikke desto mindre var det tilfældet, og et sådant synsbedrag kan vi alle opleve. *Ingen* af observatørerne den påskemorgen bedømte afstanden korrekt, de fleste mente få hundrede meter, nogle få gættede på et par kilometer (4)!

Bilstandsning

I 1982 oplevede en anden nordjysk bilist at blive blændet af et kraftigt lys fra fire lyskilder i luften, samtidig med at bilens motor gik i stå. Ude af stand til at orientere sig, måtte han styre bilen på lykke og fromme, mens den trillede 100 meter, inden den standsede - heldigvis på ret køl i rabatten.

Lyset forsvandt pludseligt, som når man slukker en kontakt, og bilisten kunne igen starte og køre hjem. Han var alene om oplevelsen, som ikke er ganske enestående, men uopklaret (5).

Flittige læsere af UFO-NYT har sikkert bemærket flere interessante nordjyske observationer fra de sidste femten år, men lad os her nøjes med dette tilfældige udpluk.

Nordjysk ufo-interesse

SUFOI-Aalborg har gennem årene trukket på hjælp fra en lang række personer. Mange har deltaget i de jævnlige møder i den lokale gruppe. Hér er de fleste lokale observationer blevet gennemgået og diskuteret, og deltagerne har altid fået de sidste nyheder på ufo-fronten før de fleste andre.

Gruppen har arrangeret fremvisning af lysbilleder, film og video-optagelser, og flere gange om året er offentligheden blevet inviteret til foredrags-aftener. En lang række udstillinger, fortrinsvis i Aalborgområdet, har interesseret mange nordjyder, og særligt mange besøgte den store udstilling i Aalborghallen i anledning af SUFOI-Aalborgs 10 års jubilæum i 1983, hvor Aalborgs borgmester Kaj Kjær stod for åbningen.

SUFOI-Aalborg har flere gange inviteret på udflugter, bl.a. til Ole Rømer observatoriet i Århus, og de mere traditionelle observationsture, hvor interesserede kan få lejlighed til at blive fortrolige med de mange himmelfænomener ved nattetide. Der er som regel rig lejlighed til at studere månen, stjerner, planeter, meteorer, fly, helikoptere, satellitter m.m.

Det er ofte sket, at SUFOI-Aalborg har medvirket i de lokale medier, og det er blevet til mange timers indslag om ufoer i lokalradioer og -TV, regionalradioen og en række artikler i dagspressen.

Aalborghallen ramme om jubilæet i 1988

15-års jubilæet blev markeret om aftenen den 16. februar ved et stort arrangement i Aalborghallen. SUFOIs helt nye planche-udstilling var ophængt i foyeren, hvor bøger, hæfter, bånd, blade og andre salgsmaterialer lå til gennemsyn.

Aftenens gæster kom fra hele Nordjylland, og de hørte en række foredrag i Teatersalen, hvor SUFOIs formand, Torben Birkeholm - selv nordjyde - bød velkommen.

Den lokale repræsentant, Jann E. A. Nielsen, fortalte om SUFOI-Aalborgs aktiviteter og nogle af de nyeste lokale observationer.

Gæstetaler var Peter Nørgaard, SUFOIs repræsentant i Silkeborg. Han fortalte levende om den dramatiske hændelse i Australien fra januar 1988, hvor en familie i bil blev forfulgt og terroriseret af et orange lysfænomen (6).

Aftenen sluttede med en lysbilledfremvisning fra SUFOIs arkiv over danske ufo-fotos, hvor flere af billederne aldrig tidligere er vist for et nordjysk publikum.

Mange af de fremmødte benyttede lejligheden til at få en snak med folk fra SUFOI, og jubilæet gav også anledning til at knytte kontakt med nye interesserede, som sikkert vil møde op ved de kommende møder og arrangementer. *Alle* er i øvrigt velkomne til SUFOI-Aalborgs møder.

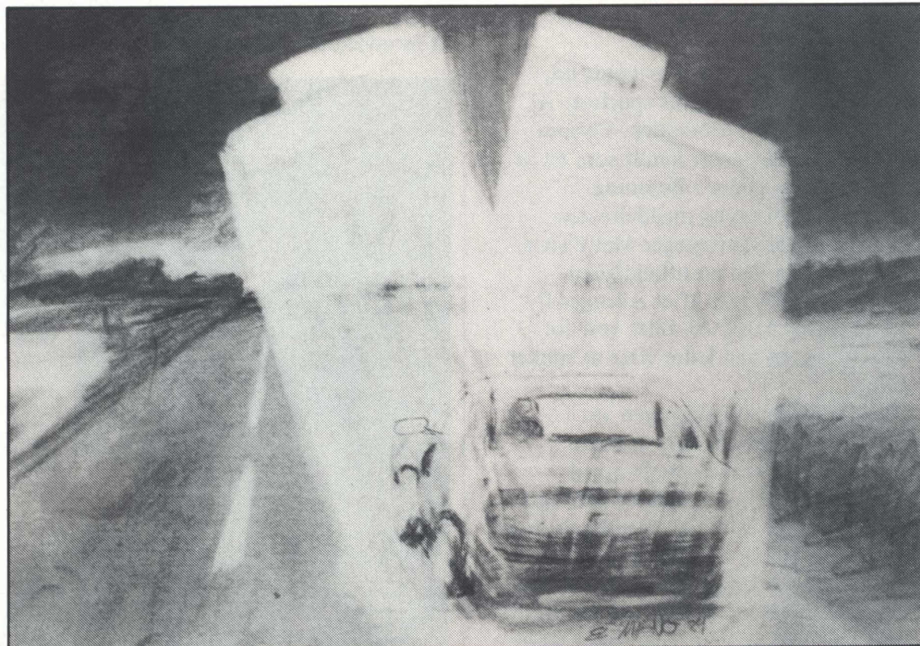
Ring på tlf. 08 17 85 39 eller 08 14 70 97 og få en indbydelse til næste møde! □

Henvisninger:

(1) UFO-NYT nr. 4, 1983, s. 10 ff.
(2) UFO-NYT nr. 2, 1981, s. 3 ff.
(3) UFO-NYT nr. 1, 1981, s. 20 ff.
(4) UFO-NYT nr. 4, 1982, s. 18 ff.
(5) UFO-NYT nr. 5, 1984, s. 30 ff.
(6) UFO-NYT nr. 2, 1988, s. 3 ff.

Medlemsmøder

Er du interesseret i at deltage i et medlemsmøde? Så kontakt SUFOIs lokale repræsentant. Adressen står på side 3.

21. november 1982, Hobro. Tegning: El Magno.

NOTITSER om

Vor eventyrlige verden

Læsetips:
Charles Berlitz: *Bermuda Trekanten* (Bogan, 1976)
Charles Berlitz: *Forsvundet* (Bogan, 1978)
David Group: *Nye facts om Bermuda Trekanten* (Bogan, 1985)
Kristian Kristiansen: *Bermuda Trekanten* (Gyldendal, 1988)
David Kusche: *The Bermuda Triangle Mystery - Solved!* (Warner, 1975)

kmh

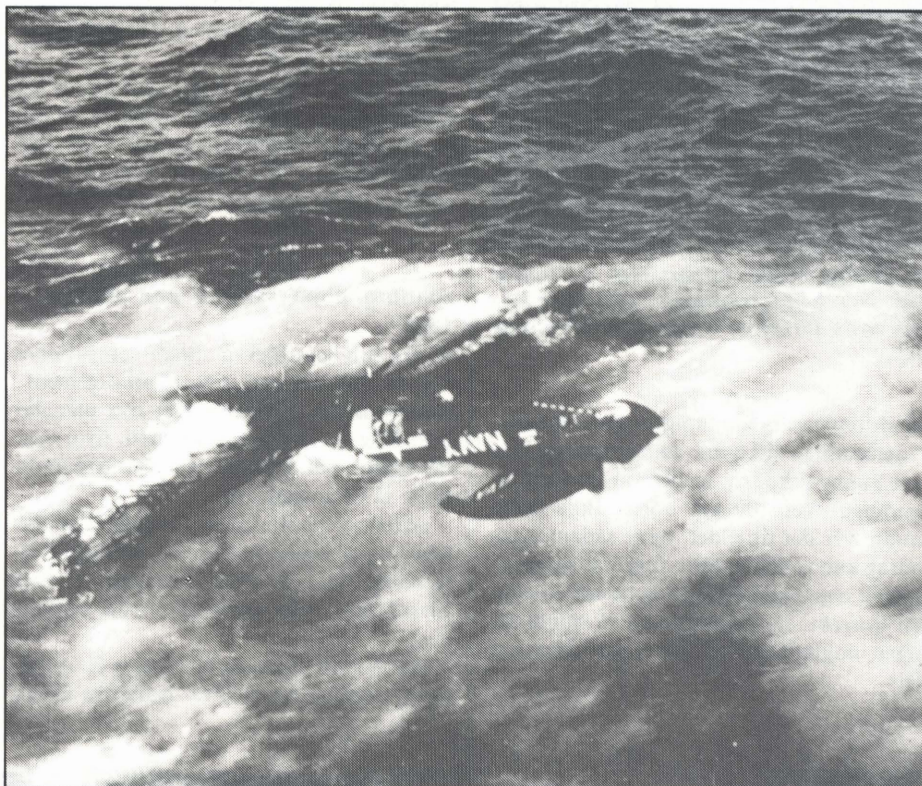
Under denne overskrift bringes løst og fast om mystiske hændelser - som ikke handler om ufoer, men som alligevel pirrer vores nysgerrighed. ***red.***

Er »Flight 19« fundet i Bermuda Trekanten?

Den 5. december 1945 lettede 5 Avenger torpedobombefly med i alt 14 mand om bord fra Fort Lauderdale i Florida. De skulle på en rutineflyvning, men allerede en time efter starten fik de problemer. De havde mistet orienteringen, instrumenterne fungerede ikke, og alting virkede unormalt - selv havet så underligt ud. Det sidste, man hørte, var løjtnant Taylors fortvivlede stemme: »*Vi ryger i havet. Vi er fortabt!*«.

En redningsflyvebåd blev sendt ud, men også den forsvandt sporløst. Al eftersøgning var resultatløs. Flyenes forsvinden blev snart kendt som én af mange uløste gåder i Bermuda Trekanten. Fornylig meddelte den professionelle skattejæger Mel Fisher, at han i 1971 ved en tilfældighed »faldt over« vraget af et Avenger-fly på 10 meter vand, 20 miles vest for Key West, da han ledte efter et sunket skib.

Da Mel Fisher fornylig igen var i området, besluttede han at hæve flyvraget. Da vraget nåede op til vandoverfladen, dukkede en (ubrugt) faldskærm op. Der var naturligvis intet lig i flyet. Er det så et af de 5 forsvundne Avenger-fly fra 1945? Det vides endnu ikke. Mel Fisher har hidtil nu kun *fortalt* om vraget. Ingen andre end hans nærmeste medarbejdere har set det. Om det virkelig er et Avenger-fly vides altså heller ikke med sikkerhed. Indtil videre er denne nye historie fra Bermuda Trekanten altså også indhyllet i mystik. □

Et forulykket Avenger-torpedobombefly. Foto: National Archives.

Det påstås, at over 2.000 mennesker er forsvundet i Bermuda Trekanten. Er fly og skibe blevet ofre for voldsomme tornadoer, strømhvirvler og andre naturfænomener? Eller er det ufoer, som bortfører fly og skibe?
Tegning: Dezsö Sternoczky.

Ny teori om Bermuda Trekantens gåde

Det trekantformede havområde ved Bermuda har gennem årene fået et ilde ry: fly og skibe forsvinder sporløst med passagerer, besætning og last. Nogle af de rapporterede hændelser er beviselige løgnehistorier, men en del er sande. Helt tilbage i 1966 traf jeg en englænder i Lissabon. Han havde mistet kone og børn i en uforklarlig flyulykke i Bermuda Trekanten. Fremsat er talrige forklaringer på hændelsesårsagerne, men selv i dag er intet bevist.

En mulighed, som forekommer sandsynlig, er udslip af mere eller mindre let antændelig naturgas, som i tilstrækkelige kvanta kan få havvand til helt eller delvis at miste sin bæreevne (boble/gaslomme-dannelse), hvorved skibe kan synke eller komme til at ligge for lavt i vandet.

Fænomenet er kendt fra offshore-boreplatforme, hvor ukontrolleret gasudslip har fået flydende boreplatforme til næsten at kæntre. Endvidere kan letantændelige gaslag på havoverfladen bringes til eksplosion af skibsmotorers hede forbrændingsudstødning. Det samme fænomen kan være forklaring på forsvundne fly, som flyver ind i en tilstrækkelig tæt gassky, der antændes af motorudstødningen. Men, som sagt, en accepteret hændelsesforklaring er endnu ikke fundet. □

/C.C. Brunckhorst.

»Hvide vande« fotograferet fra luften ud for Orange Key. De lysende hvide vande er et ofte set mysterium i Bermuda Trekanten. Skyldes det undersøiske udslip af naturgas?

Foto: J. M. Valentine.

Når lynet slår ned

Et af de mest gådefulde aspekter ved ufofænomenet, viser sig i rapporter om forstyrrelser hos køretøjer i motoren, forlygterne, radioen, osv. Så det er af interesse at undersøge ikke ufo-hændelser, der involverer lignende effekter.

Sandy Chinn fortalte avisen St. Louis Post Dispatch, at elektronikken på instrumentpanelet på hendes bil gik ud, mens hun kørte i et tordenvejr i nærheden af Southern Illinois University i 1987. Bob Kissinger, chef for teknologiafdelingen ved McDonnell Aircraft Company mener, at hændelsen skyldes elektromagnetisk pulseren fra lynene, selv om bilen faktisk ikke blev ramt af noget lyn. Han antog, at strømmen fra et lynnedslag i nærheden gled langs med bilens ledningsnet, indtil den fandt det svageste punkt, formodentlig en computerchip i instrumentbordet. Den inducerede strøm ville så kunne overbelaste chip'en og få den til at brænde sammen.

Metal vil normalt beskytte de svage komponenter for den inducerede strøm, men nyere biler har en mere letpåvirkelig elektronik, og de har mere plastik end metal.

Bill Draper fra Delco Elektronics mener derimod, at det er uhyre sjældent, at bilers elektronik bliver slået ud af et nærliggende lynnedslag.

Kilde: ACUFOS Bulletin no. 50, june 1988/Maj Hedvard

Hovsa-missil?

Den 15. juni 1987 havde et 1,2 m langt »missil« med finner nær ramt et Boeing 737 passagerfly over West Virginia. Ingen har taget ansvaret for det mystiske objekt.

Piloten (på Delta Flight 1083 fra Pittsburgh til Atlanta) sagde, at objektet nærmede sig hans fly ret forfra med høj hastighed, men passerede lige under og til siden for flyet. Derefter tabte han det af syne. Forsvarsministeriet benægter, at »raketten« var en af deres; og National Weather Service sagde, at det

Spor efter et lynnedslag.

Foto: Westinghouse Electric Corporation.

efter al sandsynlighed heller ikke var deres.
Kathleen Bergen fra FAAs regionale hovedkvarter i New York mener, at *»det må have været en luftskibsformet helium ballon.«* Men Weather Service svarede, at vinden i jetstrømmen over West Virginia på det aktuelle tidspunkt ikke var kraftig nok til at få ballonen til at flyve så hurtigt.
FAAs officielle holdning til sagen var, at det drejede sig om en »løbsk« reklameballon. Bergen forklarede, *»at balloner kan komme langt omkring,«* og tilføjede, at *»vi anerkender ikke ufoernes eksistens.«* □

Kilde: Strange Magazine nr. 2/88.

Blå isklump ødelagde hønsehuset

Den irske landmand James Culhane fra Limerick skal i gang med hammer og søm, efter at en stor blå isklump slog gennem taget på gårdens hønsehus og ødelagde det. Culhane troede, at huset blev ramt af en meteorit, men efter at have talt med eksperter i den nærliggende Shannon lufthavn har han fastslået, at det var en klump frosset toiletaffald fra et fly, der pulveriserede hønsehuset. Culhane leder i øjeblikket efter det skyldige flyselskab. Der foreligger ingen tabstal fra bombardementet.

dagspressen, 28. juni 1988.

Søuhyret Ogopogo

Et berømt søuhyre har den mystiske tilbøjelighed næsten udelukkende at dukke op i turistsæsonen. Af samme grund er »Ogopogo«, som tingesten (der lever i Lake Okanagan i Okanagan Valley i British Columbia, Canada) kaldes, et meget yndet turistmål. Nogle mener, at chancerne for at se det er større, jo flere mennesker, der ser efter det.
Ogopogo blev set første gang i 1872 af en nybygger og er siden set i hundredvis af gange. I 1926 var Ogopogo ved at blive et problem, der var så stort, at man overvejede at forstærke færgen, der sejlede på søen. »Væsenet« (af Arlene Gaal, der har set det tre gange og skrevet om det, betegnet som en slægtning til svaneøglen) bruges kommercielt, akkurat som Skotlands Loch Ness-uhyre, og bruges endda som udsmykning på nogle af skraldespandene i området. Der er fremkommet mange forskellige forklaringer på observationerne, inklusiv at det drejer sig om en optisk illusion eller en stime meget store stører. □

Kilde: Strange Magazine nr. 1/88.

Læsetips:
Alan Landsburg: *Monstre* (Bogan, 1979).
Kim Møller Hansen: *Nessie - Søslangen i Loch Ness* (Gyldendal, 1988).

En sovjetisk biolog, professor Gladkhik, tegnede i 1973 denne øglelignende skabning, som var blevet set ved bredden af en sø i Sibirien.

OBSERVATIONER

Fokus på Norge

Af Flemming Rasmussen.

Ufo-observationer i Norge er mere og andet end Hessdalen, selv om »ufoerne« her helt sikkert har sat sit præg på ufo-situationen i Norge.
Selv om 1987 også i Norge var et forholdsvis magert år med hensyn til ufo-observationer, fik de få hændelser en rimelig god pressedækning.

Det første avisudklip i denne omtale kommer fra *Sunnhordland* den 16. juni 1987, der fortæller om en observation et ægtepar i Nysæter havde søndag den 14. juni. De lå i deres have og tog solbad, da de over et almindeligt rutefly fik øje på en lysende kugle, der fløj i nordøstlig retning. Observationen blev af mange sat i forbindelse med fem mystiske ringe (aftryk) ved Nysæter Ungdomsskole.
(Kilde: UFO 1987/3.)

Den 23. juli 1987 skrev *Haugesunds Avis* om en såkaldt heksering på Åkerkvesletten, som efter 12 år stadig skulle være lidt af et mysterium. Forskere ved universitetet i Bergen har dog for år tilbage foreslået, at det er en heksering (svampe), men mange er stadig i tvivl.
(Kilde: UFO 1987/3.)

Den 29. juli 1987 kunne *Fædrelandsvennen* fortælle, at en mand den 27. juli kl. 03.50 så et uidentificeret objekt ved Songvår. Objektet var en lyskugle på størrelse med en fodbold med en 10-12 m lang hale, som i enden havde en anden lyskugle på størrelse med en tennisbold. Objektet fløj i en højde af ca. 250 m over havoverfladen med en hastighed som et lille fly.
(Kilde: UFO 1987/3.)

»UFO eller fuldmånen?« spørger *Rana Blad* den 11. august 1987. Natten til den 10. august mellem kl. 02.10 og 02.20 så fire personer noget over Mofjeldet, som de ikke kunne forklare. De fire så noget, som de beskriver som 5.000 motorcykler, der lyste på dem. Dette »noget« havde facon som en halvcirkel med buen vendt opad. Da det forsvandt bag fjeldet, kunne lyset endnu ses en tid, før det atter blev helt mørkt.

Den omtalte avis kontaktede både raketforsøgsområdet ved Andøya, Esrange i Kiruna og Vejrvarslingen i Nordnorge. De to førstnævnte institutioner havde ingen aktiviteter haft i lang tid, og vejrfolkene mente, at det var månen, der var årsag til observationen.
(Kilde: UFO 1987/3.)

»Det kan ikke passe, at de lysfænomener, der i de sidste 14 dage er set over bl.a. Moelv og Fåvang, har været stjerner,« siger man fra UFO-Lillehammer til *Gudbrandsdølen* og *Lillehammer Tilskuer* den 13. august 1987. UFO-Lillehammer har været i kontakt med de otte personer, der den 28. juli kl. 20.00 så en raketformet genstand komme svævende fra nord til syd. Genstanden, som så ud til at reflektere aftensolen, var på størrelse med et lille fly og fløj med samme hastighed som et sådant. Selv om genstanden lignede en raket, sås der ingen udstødning.

To andre observatører så den 4. august kl. 00.27 et lysfænomen nær Moelv. Da de fik øje på lyset, der var lidt mindre end fuldmånen, stod det stille, men efter halvandet minut forsvandt det med en meget høj hastighed mod nordøst.
(Kilde: UFO 1987/3.)

Søndag den 20. september 1987 så en kvinde fra Oslo et rundt, lysende objekt omkring en halv kilometer fra den boligblok, hvor hun bor. Lyset, der så ud til at være rundt, svævede over en lille skovbevoksning i ca. 15 minutter, før det forsvandt mod øst. Umiddelbart efter dukkede endnu et objekt, eller måske det samme, op på det sammme sted. Objektet lyste meget stærkt med det stærkeste lys i midten omgivet af små »lyspærer«. Der er ingen militæranlæg, industri eller transformatorstationer i nærheden.
(Kilde: UFO 1987/3.)

»UFO over Sollia?« spurgte *Øvre Smaalenene* den 25. september 1987. En kvinde, der tidligere havde set et ufo det samme sted, så *»en stor mørk genstand af form som en firkant og omkranset af et stærkt lysskær«* svæve over Sollia ved 02.30-tiden den 23. september. Genstanden havde en lang lysende »hale«. *»Hvad i alverden var det jeg så?«* spørger kvinden. Rumaffald, siger NIVFO (Norsk Institutt for Vittenskapelig Forskning og Opplysning), og måske en hjemmelavet varmluftballon siger UFO-Norge. Altså et naturligt fænomen.
(Kilde: Avisudklip modtaget fra NIVFO, UFO 1987/4.)

Lille diskos skræmmer mand

Den 28. september 1987 omkring kl. 22.00 så en 54-årig mand fra Råde ifølge *Moss Avis* den 30. september noget, som han mente var et ufo. Objektet var en sekskantet »diskos« med en kuppel foroven og en anslået diameter på en meter, og en højde på mellem 60 og 70 cm.

»Jeg var på vej i min bil fra Råde til Svinndal, da jeg så noget, der lyste. I første omgang kunne jeg ikke se, hvad det var, men da jeg kom nærmere, så jeg det helt tydeligt. Det var en sekskantet genstand med en lille kuppel foroven. Den lignede næsten de små rumskibe, man ser i tegneserier.

Jeg var alene i bilen, men på et tidspunkt mødte jeg et par andre biler, som kom fra Svinndal. De, som var i disse biler, må have set det samme som jeg.

Jeg blev skræmt fra vid og sans. Først troede jeg, at der var noget galt med mig selv, men mente dog, at det, jeg så, var noget virkeligt. Især da genstanden lettede og forsvandt bag ved bakken.«

Observatøren kørte hjem, så hurtigt han kunne. Han var alt for opskræmt til at gå i seng, så han blev siddende i køkkenet det meste af natten og tegnede genstanden, mens han røg samt drak »i spandevis af kaffe«.

»Jeg tror aldrig, jeg kommer til at køre den vej igen efter mørkets frembrud,« siger han.

Lensmandens kontor i Råde har ikke modtaget andre ufo-rapporter.

En anden avis i området, *Moss Dagblad*, latterliggjorde den 1. oktober Moss Avis for denne ufo-artikel. De tager ganske tydeligt ikke sagen alvorligt.

Kommentar: Det kan virke lidt ejendommeligt, at folk ikke rapporterer den slags til politiet eller andre offentlige myndigheder, men i stedet går til aviserne med sagen. Det sker igen og igen. Og de to biler, som kom fra Svinndal, må iflg. observatøren have set »tallerkenen«. Gør noget sådant ikke større indtryk, end at de fortsætter, som om intet var hændt? Frygt for »latterliggørelse« holder ikke i dette tilfælde. Når folk ser noget, de mener er eller kan være en u-båd, så

melder de det til de ansvarlige myndigheder. Men når de ser en »flyvende tallerken«, går de til aviserne...

Hvad kan man gøre med en sag som denne? Ikke andet end at notere sig, at en mand påstår, at han har set en lille flyvende tallerken. Det er det hele.

(Kilde: Oversættelse af NIVFO-rapport nr. 280987/I/NIVFO.)

Prismeformet genstand

Den næste observation, som skal omtales her, stammer fra en rapport, som SUFOI har modtaget fra NIVFO.

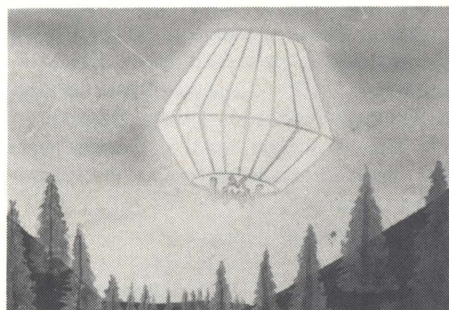
Observationen fandt sted på Fjellvejen mellem Tydal og Haltdalen, Sør-Trøndelag, den 16. oktober 1987 klokken lidt over 19.00 norsk normaltid. Observatørerne var J.P. (31), dennes søn D.R. (12), B.S. (65) og W.W. (31). Objekterne var lysende kugler, der krydsede himlen med stor fart, samt en prismeformet genstand med »landingsben«.

Ifølge observatørernes beskrivelse var hændelsesforløbet som følger:

De fire var på vej i bil fra Tydal til Haltdalen. De lagde mærke til flere lys, som bevægede sig på himlen med stor fart. To fly passerede, men de bevægede sig langsommere end lysene. Ifølge *Verdens Gang* den 19. oktober 1987 har observatørerne udtalt følgende: »*Vi ved ikke, hvad vi så. Vi ved bare, at det hverken var fly, helikoptere, kuglelyn eller vejrballoner. Lidt efter dukkede der med kort mellemrum to lys op. De oplyste både terrænet og bilens kabine. Da blev vi bange.*«

Så fik W.W. øje på en genstand, som nærmede sig bilen. J.P. som førte bilen, standsede den og slukkede lyset.

»*Genstanden havde form som et prisme. Den dalede ned i retning af bilen og blev stadig tydeligere. Det virkede, som om den var oplyst indefra, og den bestod af flere glasruder med sprosser imellem. Jeg så tydeligt fire ben stikke ud fra skroget. Det ene par var større end det andet,*« siger W.W. B.S. beskriver genstanden som en kantet prismekrone med lys i.

De låste bilen og sad derefter stille og roligt for at komme til hægterne igen. Alle følte et kraftigt tryk i hovedet, da »fartøjet« forsvandt.

Lørdag aften tog de ud for at se lysene igen. De så flere lyskugler, som fløj over fjeldtoppene. De siger alle fire, at de aldrig har været specielt interesseret i ufoer.

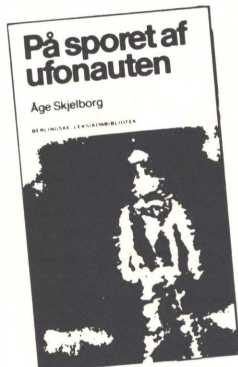
En ufolog udtalte, at den prismeformede genstand stemmer på en prik med en kendt observation i USA. (Sandsynligvis Travis Walton-sagen, en kendt fup-historie. Se »Bortført« udgivet af SUFOI.)

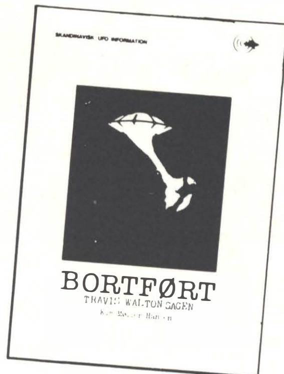
Kommentarer:

På det aktuelle tidspunkt var der en livlig aktivitet med affyringer af raketter fra raketaffyringsområdet Andøya i Nordnorge. Man ved, at disse affyringer kan ses i Trøndelag. En af observatørerne påstår imidlertid, at lysene bevægede sig meget uregelmæssigt både med hensyn til hastighed og bane. Det menes også, at nogle af lysene stoppede brat op, og at de fløj hid og did. Hvis dette er korrekt, kan det dreje sig om lyskilder fra bakken, der er afspejlet i de velkendte inversionslag i området. De angivne bevægelser tyder på noget sådant.

JUBILÆUMS-TILBUD

Benyt dig af dette enestående tilbud. Her er mange timers spændende vinterlæsning for få penge.

»Spøgelsesraketterne« (artikelsamling) .... før kr. 35,- **NU kr. 20,-**
»På sporet af ufonauten« (288 sider) .... før kr. 35,- **NU kr. 20,-**
»Bortført. Travis Walton Sagen« (68 sider, ill.) .. før kr. 40,- **NU kr. 20,-**
»UFOer over New Zealand« (74 sider, ill.) ..... før kr. 35,- **NU kr. 20,-**
»Synspunkter - 3 UFO artikler« (60 sider, ill.) ... før kr. 30,- **NU kr. 20,-**

Bøgerne bestilles ved at indbetale beløbet (+ kr. 12,- til porto/ekspedition) på **giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.** Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

Når det drejer sig om det objekt, der dalede ned mod bilen, er der afvigelser i observatørernes beretninger. Til Verdens Gang blev observationstiden oplyst til et halvt minut. Under telefonsamtalerne blev der sagt 2-3 minutter. B.S. sagde til NIVFO, at hun sad på bagsædet og havde svært ved at se objektet tydeligt. Objektet bevægede sig mod venstre set fra bilen - dvs. mod øst - og forsvandt til vejrs med en voldsom fart. Observatørerne havde dog ingen fornemmelse af kompasretningerne, og det at objektet bevægede sig mod øst (til »venstre«) forudsætter, at bilens kørselsretning på dette tidspunkt var mod syd. Men vejen svinger, så det er egentlig umuligt at sige noget om dette.

Observatørerne var meget uvillige til at diskutere almindelige forklaringer. Sagen står og falder med deres troværdighed samt mulighederne for at observere nøjagtigt. Den ene af de fire siger, at objektet enten må have fløjet meget lavt eller have været enormt stort. I hvert fald langt større end en helikopter.

De lys, der blev set på himlen, er ret så velkendte i Hessdalen (der er ca. 35 km i luftlinie mellem Tydal og Hessdalen), men objekter med »tekniske detaljer« har hidtil ikke kunnet verificeres. Jævnfør inversionslag og spejlingseffekter.

Observationen blev kort omtalt i *Arbeidets Rett* (Røros) den 23. oktober 1987. Her var observationstidspunktet blevet til »lidt før 19.30«.

Endvidere stod der: *»Vi følte på forhånd, at der foregik et eller andet,«*, siger J.P.

»Der var en underlig stemning, lige før det skete...«

»Men det mærkeligste var måske det, der skete bagefter. Fra at være stjerneklart blev det bælgmørkt i løbet af 3-4 minutter. Fra bagsædet blev der sagt, at dette måtte være dommedag...«

(Kilde: Oversættelse af NIVFO-rapport nr. 161087/I/NIVFO.)

UFO-chok

»Vi så også UFO« stod der som overskrift i *Verdens Gang* den 20. oktober 1987. Ifølge avisen fik flere mennesker ufo-chok tidligt om morgenen søndag den 18. oktober, da de så en flyvende kugle over Hafslovandet nord for Sogndal. Det var et sjovt og uforklarligt lys, siger en 47-årig mand, der er hobbyflyver.

Han stod op ved 6-tiden søndag morgen for at forberede en jagttur til Hafslo i Sogn. Da han så ud af vinduet, fik han øje på et blændende lys. Han vækkede sin kone, sin mor og sin søn. Alle så ufoet. Lyset var så stærkt som en blitzlampe. Lyskuglen svævede forholdsvis længe over Hafslovandet, før lyset aftog i styrke.

»Så lagde den sig på skrå, og vi kunne se en kuppel over det mest intense lys. Ufoet kastede lyskugler både op mod himlen og ned mod vandet, før det forsvandt med en høj hastighed mod Jotunheimen,« siger observatøren.

Han fortalte historien, efter at han havde læst i Verdens Gang om de fire, der så en prismeformet genstand i Haltdalen.

»Det er det mærkeligste jeg har set. Jeg har altid afvist teorier om besøg fra rummet. Men som hobbyflyver ved jeg i hvert fald, at fænomenet, som vi så søndag morgen, ikke var et fly. Det var lydløst. Jeg kan også afvise kuglelyn og lysreflekser i det klare, fine vejr,« siger observatøren.

Med store typer bragte *Sogn Dagblad* den 30. oktober 1987 følgende overskrift: »Hafslobygding sikker på å ha sett ein UFO«. Ufoet, der her er tale om, er det samme, som lige er omtalt, denne gang er det dog observatørens 74-årige mor, der fortæller. Hun hørte mellem kl. 06.15 og 06.30 sin søn løbe op ad trappen med en sådan fart, så man skulle tro, at det brændte. *»Min søn skulle på jagt, men han kom springende ind og råbte, at han kunne se et ufo udenfor,«* fortæller hun. De løb alle ud og så en lysende, oval genstand. Det lykkedes endda for sønnen at tage nogle fotos af genstanden, men de duede ikke. Hun er selv ikke bange for at stå offentligt frem og fortælle, hvad hun så.

Kilde: Avisudklip modtaget fra NIVFO. UFO 1987/4.)

Lysobservationer i Narvik

Under overskriften »Fløj et ufo ind i Beisfjorden?« kunne avisen *Fremover* (Narvik) den 26. oktober 1987 fortælle, at en mand fra Narvik havde set et mærkeligt fænomen kl. 18.40 aftenen før. Tre lys, hvoraf det i midten var klart og kraftigt, mens de andre var gullige og meget svage, kom flyvende lydløst ind mod Beisfjorden, hvorefter de drejede af mod øst og forsvandt. Manden mente, at lysene fløj hurtigere end et Widerøe-fly.

(Kilde: Avisudklip modtaget fra NIVFO.)

»Meteorer, som brænder op i atmosfæren, ukendte fly eller helikoptere, optiske fænomener, eller... Hvad skjuler der sig bag de mange mærkelige lysobservationer, der har været i Narvik-området siden sidste week-end?« spørger *Ofotens Tidende* (Narvik) den 22. oktober 1987.

Den mest dramatiske oplevelse havde nok medlemmer og ledere af Ungdommens Røde Kors fra Narvik, som natten til søndag ved Hardhaushytta så en række mærkelige lys. Lysene bevægede sig både op og ned og frem og tilbage, samtidig med at de oplyste terrænet.

Fra officiel side fik man at vide, at der hverken var fly- eller helikoptertrafik i området, og at der heller ikke var nogen redningsaktion i gang i Narvik-området.

For det meste var der tale om seks til syv lys, som forsvandt, når URK-medlemmerne tændte lyset i hytten, og dukkede op igen, når lyset blev slukket.

Fra Nordlysobservatoriet i Tromsø foreslog man, at det kunne være stjerneskudssværmen Orioniderne, der kaldes sådan, fordi det ser ud som om, de kommer fra stjernebilledet Orion, der blev observeret. Det er den lokale URK-leder ikke enig i, da lysene blev set i længere tid, og hen mod daggry forsvandt de et efter et med to til tre minutters mellemrum.

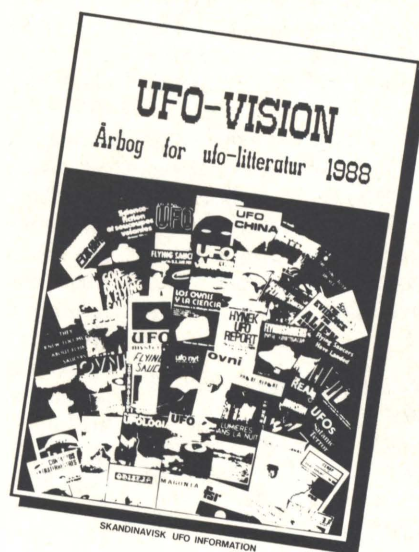
(Kilde: Avisudklip modtaget fra NIVFO. UFO 1987/4.)

»Hvad så Odd Aagård og hans kone på aftenhimlen forrige lørdag på sydsiden af Sandsjøen i Lierne?« spørger *Namdal Arbeiderblad* den 22. oktober 1987.

Odd Aagård og hans kone Birgitt så ved 18-tiden en rund lysende genstand, der var større end en stjerne, flyve langsomt i sydlig retning mod Sverige. I mere end en time fulgte de fænomenet i kikkert. Odd Aagård er meget interesseret i at høre, om der er nogen, der kan give en forklaring på det sete, da hverken han eller hans kone kan finde en naturlig forklaring, og de tror ikke, at det var et ufo.

(Kilde: Avisudklip modtaget fra NIVFO.) □

UFO-VISION
Årbog for ufo-litteratur 1988

Synes du, at ufo-bøger er spændende, irriterende eller bare interessante, så er UFO-VISION lige noget for dig.

UFO-VISION bringer anmeldelser af ufo-litteratur, både dansk og udenlandsk. Dels helt nye bøger og dels ældre bøger, der af en eller anden grund fortjener en omtale.

UFO-VISION bringer også længere artikler, som kan danne udgangspunkt for et videre selvstudium af et bestemt emne.

1987-udgaven blev en stor succes. 1988-udgaven ligger klar nu, men skynd dig! Vi har kun bøger til de første 100 købere!

UFO-VISION giver dig mange timers spændende læsning.
Her er blot et lille udpluk af indholdet:

- ★ **UFO-litteraturens Top 10. Bøgerne du bør have i samlingen!**
- ★ **Da de flyvende tallerkener indtog biograferne.**
- ★ **Videnskabens grænser (om Loch Ness uhyret, Den afskyelige Snemand, UFOer m.m.)**
- ★ **Grænsevidenskabelig litteratur.**
- ★ **Top Secret UFO Dokumenter. Manipulation og forfalskning.**
- ★ **Årets bøger i USA og Europa.**

UFO-VISION er i A4-format og trykt i professionelt udstyr

kr. 78,-

UFO-VISION bestilles ved at indbetale kr. 78,- + kr. 12,- (ekspedition/porto) på **giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.** — Mærk modtagerdelen »UFO-VISION 1988«.

Læs UFO-VISION - og vær velorienteret.
Verdens eneste årbog om ufo-litteratur.